

சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம் குடியைத் தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு (குறள் 1024)

பலன்களை நினைத்துத் தயங்காது, தமது சமூகத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தளராது முயன்றால் அம்முயற்சிகள் தாமாகவே பலனைத் தரும்.

The sustained efforts of those who toil to better the condition of their society will eventually bear fruits on its own.

மீட்சி

பலரது பார்வையில் 'எட்டர்' எஸ். சிவநாயகம் **4**

வாழ்வும் வளமும் **5**

The Peoples and Cultures of Prehistoric Sri Lanka
THE ARRIVAL OF THE PRAKRITS AND THE BRAHMI SCRIPT **12**

சமூகத் தகவல் இணைப்பு **7**

வந்தேன், பிழைத்தேன், போதும் என்ற நிலையில் நாடு தீரும்பிய இலங்கை ஜனாதிபதி

இம்மாதம் (டிசம்பர்) 2ஆம் திகதி ஓக்ஸ்போர்ட் யூனியன் சங்கத்தில் உரையாற்றுவதன்மூலம் தன்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள போர்க்குற்றப் பழியை நீக்கி, மற்றைய தலைவர்களால் அழித்தொழிக்க முடியாத போன எல்ரீர் பயங்கரவாதத்தை முற்றாக முறியடித்து, உலகப் பயங்கரவாதத்தை அழிப்பதில், இன்றைய காலகட்டத்தில் தான் ஒரு முன்னோடியாக இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, பிரித்தானியாவின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிடலாம் என முயற்சித்த இலங்கை ஜனாதிபதி மகிந்த இராஜபக்சவின் திட்டம் அவருக்கு எதிராக குறிப்பாகப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புகளினாலும், ஆர்ப்பாட்டங்களினாலும் முற்றாக முறியடிக்கப்பட்டு நாடு தீரும்பினார். இவ் நிகழ்வு, தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய தெம்பையும், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அதிர்ச்சியையும் இலங்கை அரசு சார்பார் மத்தியில் ஆத்திரத்தையும், எதிர்க் கட்சியாளர்கள் மத்தியில் பரபரப்பையும், மேற்குலக நாடுகள் மத்தியில் பெருமூச்சையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மேலும், சிறீலங்காவின் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவிட்கு இங்கிலாந்தில் புகட்டப்பட்ட அனுபவம் ஒரு முக்கியமான பாடம் என்பதும் சிலர் கருத்து. அவருக்கெதிராக தமிழ் மக்கள் நடாத்திய ஆர்ப்பாட்டம் சரியானது தானா? அது எவ்வித விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் எனச் சிலரும், ஒரு நாட்டின் தலைவரை அவமரியாதைக்குள்ளாக்குவது அந்நாட்டின் பிரசைகள் எல்லோரையும் அவமதிப்பதாக ஆகும் என மற்றையோரும்; பல ஆயிரக்கணக்கான சாதாரண அப்பாவி மக்களைக் கொன்று குவித்தும் சரணடைந்த போராளிகளை தயவுதாட்சண்யம் இல்லாது சுட்டுக் குவித்த, ஒரு போர்க்குற்றவாளியாகச் சந்தேகிக்கப்படுகின்ற ஒரு அரசின் தலைவருக்கு, தமிழ் மக்கள் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்கு வேறு வழி இன்மையால் இத்தகைய ஆர்ப்பாட்டங்கள் சரியானவையே எனச் சிலரும் தமது கருத்துக்களை பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், இணைய தளங்கள் மூலமாகவும் விவாதித்துக் கொண்டுள்ளனர்.

தொடர்ச்சி 11ஆம் பக்கம்...

வாசகர்களுக்கு எமது கிறிஸ்மஸ் மற்றும் புது வருட நல்வாழ்த்துகள்!

Seasons Greetings

Happy New Year 2011

கண்ணீருக்குத் தேவையிருப்பதால்....

இரவே, தாரகைகளே, தெருக்களே, முகில்களே அவளுக்குச் சொல்லுங்கள்: எம்மிடம் விடையில்லை. கண்ணீரை, சோகத்தை, கஷ்டங்களைவிட பெரியது காயம். உண்மையை நீ தாங்க மாட்டாய், ஏனெனில் உனது மகன் இறந்துவிட்டான்!! தாயே! கண்ணீரை முடித்து விடாதே கண்ணீருக்குத் தேவையிருப்பதால்....

- மஹ்மூட் தர்வீஷ்

நன்றி : 'பலஸ்தீனக் கவிதைகள்' நுஃமான் எம்.ஏ

பரதது பார்வையில் 'எடிட்டர்' எஸ். சிவநாயகம்

தனது பேனாவைத் துப்பாக்கியாக்கிப் போரிட்ட ஒரு போராளியை இழந்து விட்டோம்!

சிவா என்று எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட சுப்பிரமணியன் சிவநாயகம் தனது 80 ஆவது அகவையில் காலமானார் என்ற செய்தி கேட்டு மிகவும் வருந்துகிறோம். அவரின் மறைவால் தமிழீழம் யாருக்கும் அடிப்பணியவோ கும்பிட்டு வாழ்வோ மறுத்து தனது பேனாவை துப்பாக்கியாக்கிப் போரிட்ட ஒரு போராளியை இழந்து விட்டோம்.

தமிழ் சமூகத்தில் ஆங்கிலத்தில் பன்னாட்டுத் தரத்துக்கு அரசியல் பற்றி ஆழமாகவும் சரளமாகவும் எழுதக் கூடிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. செய்தித்தாள்களும் அவ்வாறே. அந்தக் குறையை தனியொரு பேனாப் போராளியாக இருந்து தனது எழுத்து மூலம் தமிழ்த் தேசியப் பயிர் செழித்து வளரத் தனது உடல், பொருள், உழைப்பு மூன்றையும் ஈகை செய்தவர்.

கொடிய நோய் காரணமாக கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவர் தனது பேனாவுக்கு ஓய்வு கொடுக்க நேரிட்டாலும் தமிழீழ விடுதலை பற்றிய அவரது உணர்வு கொஞ்சமும் மாறாது கொதி நிலையில் இருந்தது.

எண்பதுகளில் இருந்து இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை அவரது பேனாவின் தாக்குதலுக்கு சிங்கள இனவாத அரசியல்வாதிகள் மட்டுமல்ல சிங்கள இனவாத அரசும் அஞ்சியது. ஏன் பக்கத்தில் இருந்த காந்தி தேசமும் அஞ்சி அவரைச் சிறையில் அடைத்தது. மருத்துவமனையில் சங்கிலியால் பிணைத்து சித்திரவதை செய்த பின்னர் நாடு கடத்தியது.

1981ஆம் ஆண்டு இரண்டு சிங்கள இனவாத அமைச்சர்களின் தலைமையில் சிங்களக் காதையர்கள் யாழ்ப்பாண நூலகத்தைத் தீக்கிரையாக்கினார்கள். அந்த நிகழ்ச்சி அமரர் சிவநாயகம் வாழ்க்கையில் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அது வரை காலமும் அரசியல் பற்றி அதிகம் சிந்திக்காத அவரை இந்த எரியூட்டல் அரசியல் பற்றிச் சிந்திக்க வைத்தது. கொழும்பு ஊடகங்கள் நூலகம் தீக்கிரையான செய்தியை இருட்டடிப்புச் செய்து அதனை முன்பக்கச் செய்தியாக்காமல் மூன்றாம் நாலாம் பக்கச் செய்தியாக்கியது அவருக்கு சினத்தை மூட்டியது. அவரது வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டும் என்றால் 'யாழ்ப்பாணத்தில் 1981 மே - யூன் மாதங்களில் இடம் பெற்ற நிகழ்வுகள் என்னுள் புதைந்து கிடந்த அரசியல் மிருகத்தைத் தட்டி எழுப்பியது. (The events in Jaffna in May & June were to rouse the political animal in me. (The Pen and the Gun)

இதன் பின்னரே சிவநாயகம் கொழும்புத் திட்ட வாரியத்தில் (Colombo Plan Bureau) வகித்து வந்த பணியில் இருந்து விலகி தனது குடும்பத்தோடு யாழ்ப்பாணம் சென்று Saturday Review என்ற ஆங்கில வார ஏட்டைத் தொடக்கினார். சட்ரடே ரிவியூ அன்றைய சிங்கள - புவத்த அரசின் இனவாதப் போக்கைக் காய்ச்சி எடுத்தது. குறிப்பாக அதன் கணைகள் அன்றைய ஆட்சித்தலைவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் கோபத்தைக் கிளறியது. சட்ரடே ரிவியூ ஏட்டை சிங்கள இனவாத அரசு தடைசெய்து அதை மூடியது. அரசின் காவல்துறையால் தேடப்பட்ட அமரர் சிவநாயகம் குடும்பத்தை விட்டு விட்டு ஒருநாள் நள்ளிரவு தோணி மூலம் தமிழ்நாட்டுக்குத் தப்பி ஓடினார். அங்கு Tamil Nation என்ற இருவாரத்துக்கு ஒரு முறை ஏட்டை வெளியிட்டு வந்தார்.

ஆங்கிலம் படித்த எல்லோருக்கும் ஆங்கில எழுத்தாற்றல் கை கூடும் அல்லது கைவசமாகும் என்பதில்லை. ஆனால் ஆங்கில எழுத்துநடை அமரர் சிவநாயகத்துக்கு கைவந்த கலையாயிற்று. ஆங்கிலம் பேசும் ஆங்கிலேயனே வியக்கும் வண்ணம் அவரது ஆங்கில மொழிப் புலமை இருந்தது. அவரது எழுத்தில் வெப்பம், எள்ளல், ஏசல் மட்டுமல்ல நகைச் சுவையும் இழையோடியது.

அமரர் சிவநாயகம் தனது கட்டுரைகளைத் தொகுத்து இரண்டு நூல்களை (The Pen and the Gun & 2001 and Sri Lanka: A Witness to History) வெளியிட்டுள்ளார். எமது போராட்ட வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ள இந்த நூல்களைத் தேசியத்தை நேசிக்கும் அனைவரும் வாங்கிப் படிக்க வேண்டும். வரலாற்று அறிவிருந்தால்தான் வரலாறு சொல்லும் பாடங்களைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த நூல்களை யாராவது தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவது வரவேற்கத்தக்கது.

அமரர் சிவநாயகம் அவர்கள் மறைந்தாலும் அவர் என்றென்றும் தமிழீழ மக்களின் நினைவில் நீங்காது வாழ்வார். தமிழினத்துக்கு தொண்டு செய்வோர் ஒரு நாளும் சாவதில்லை. அவர் விட்டுப் போன தமிழீழத் தாயகக் கனவை நனவாக்க நாம் அனைவரும் உறுதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விசுவநாதன் ருத்திரகுமாரன்

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம்,

December 2nd, 2010

Remembering Late S. Sivanayagam

Dr. V. Suryanarayan

"Two Sri Lankan Tamils have contributed immensely in internationalizing the Sri Lankan Tamil cause after the communal holocaust in July 1983. The first was Mr. Kandaswamy, who started the Tamil Information Centre in London.....

"...Kandaswamy's second in command was S. Sivanayagam, who was in charge of the Tamil Information Centre in Chennai. Easily accessible, genial and friendly, Sivanayagam was a rich storehouse of information and sensitized a whole generation of Indian and Western Journalists about the momentous events taking place in the Island in the 1980's.

"I met Kandaswamy and Sivanayagam in Sri Lanka in January 1983. I went to Jaffna and visited the Saturday Review Office, where I met Sivanayagam and the dedicated group who were behind the functioning of the Saturday Review. Sivanayagam gave me back issues of Saturday Review and soon after my return to Madras, got them bound. When Sivanayagam, like many others, had to flee the shores of Sri Lanka after the horrendous events in July 1983 and came to Madras, I gave him the bound volumes of Saturday Review. Siva had efficient research staff, they made use of my Centre's library, photocopied many books and articles and made the TIC library in Chennai a repository of excellent reference materials.

"Genial and friendly, Sivanayagam was a great conversationalist, had a good sense of humour and used to enjoy jokes, bald and ribald. On many evenings we used to sit in the Besant Nagar beach and reflect and converse on matters, wise and otherwise. I organized a national seminar on Ethnic Conflict in Sri Lanka: Emerging Trends in the University of

Madras, in which former diplomats, eminent journalists and academicians participated. I persuaded Sivanayagam to write a paper on Phenomenon of Tamil Militancy. It was later included as a chapter in an edited volume published by the Patriot Publishers, New Delhi.

I had lot of differences with Sivanayagam, I never subscribed to the cause of a separate state of Tamil Eelam, I used to point out that the violence available at the hands of the State was far more than that of the Tamil militants, I was also more sensitive to the feelings and aspirations of people of Indian origin and the Tamil speaking Moslems Siva had a different point of view. We used to end the conversation by agreeing to disagree. It was unfortunate that he had to spend many months in prison. He fell sick and was hospitalized in Madras, when I called on him.

"I lost touch with Siva after he left Madras. But I used to enquire about him and other members of the family through common friends. My daughter Geethanjali was very fond of Siva's daughter Narayani and it was very difficult for me to get Geethanjali back to my house from Narayani's company. I came to know that Siva was not keeping well and had returned to Colombo.

"When I read about Siva's tragic demise this morning, a flood of memories about my association with Sivanayagam came to my mind. It is very difficult to put these memories into words.

Dr. V. Suryanarayan was Senior Professor and Director, Centre for South and Southeast Asian Studies, University of Madras.

**பலரது பார்வையில்
'எடிட்டர்' எஸ். சிவநாயகம்**

**ஈழத்துப் பத்திரிகைத் துறையின்
ஒரு சகாப்தம்**

நான் அப்பொழுது, இலங்கை வானொலியில் பணி யாற்றி, பின்னர் இந்தியாவில் வசித்துவந்த சோ. சிவபாத சுந்தரம் அவர்களது காரியாலயத்தில் ஓவியராகப் பணி யாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். 1984ம் வருடம் அது. வழக்கம்போல அன்றும் சுந்தரலிங்கம் அண்ணை வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். (சுந்தரலிங்கம் (BBC) 'சுந்தா' என்றழைக்கப்படுவார்)

ஒரு நடுத்தர வயது மனிதர், தடித்த கண்ணாடி அணிந்திருந்தார். இந்த அறையில் இருந்து சில பேப்பர் கட்டுக்களை அடுத்த அறைக்கும், அடுத்த அறையில் இருந்து சில புத்தகக் கட்டுக்களை இந்த அறைக்குமாக எடுத்து வைப்பதுமாகச் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தார். அந்த மனிதர்தான் எனது அடுத்த பத்து ஆண்டு களுக்கு எனது ஆசிரியராகவும், நண்பராகவும், உறவின ராகவும் இருக்கப் போகிறார் என்று எனக்குத் தெரிந்திருக்க வில்லை.

அன்றைய மாலைப் பொழுதில் தேனீருடன் அறிமுக மாகினோம். எனது இலங்கை வானொலி அனுபவம், 83ல் ஏற்பட்ட கொடுமையான பாதிப்பினால், வேலை பார்த்த ரூபவாகினியை விட்டு வெளியே வந்து, சொந்த மண்ணி லேயே அகதியாகி யாழ் சென்றது, திரும்ப கொழும்பு மண்ணிலே கால் பதிக்க மாட்டேன் என மறுத்து, இந்திய மண்ணிற்கு கப்பல் மூலமாக வந்தது, டொமினிக் ஜீவா தந்த ஒரு விலாசத்தைக் கொண்டு சுந்தா அண்ணையின் நட்புக் கிடைத்தது போன்ற சுருக்கமான உரையாடலின் பின் நான் விடைபெற்றுக் கொண்டேன்.

அடுத்த சில ஓரிரு நாட்களில் இலங்கை வானொலி நண்பர் பரராசசிங்கம் (கங்கையாளே... காங்கையாளே... என்ற பாடலை யாவரும் கேட்டு இரசித்திருப்பார். அப் பாடலைப் பாடிய இனிமையான குரலுக்குச் சொந்தக் காரர்) உரையாடும் பொழுது, சிவநாயகம் அவர்கள் பற்றியும் அவரின் கடந்தகால வாழ்வு பற்றியும் சின்ன முகவுரை கொடுத்தபின் 'அவருக்கு உன்னைப் போன்ற ஓர் ஓவியர் உதவியாளராகத் தேவைப்படுகிறார், அதுபற்றி நீர் ஏன் சிந்திக்கக்கூடாது' என்ற கேட்டார். பார்க்கலாம் என்று கூறியபின் சிவபாதசுந்தரம் அவர் களிடம் இதுபற்றித் தெரிவத்தேன். 'நீ போவதானால் ஒரு விஷயம் கூறுகிறேன். பல சிக்கல்களை நீ சந்திக்க வேண்டிவரும், முடிவெடுத்துக் கொள்' என்றார்.

ஏற்கெனவே இலங்கையில் இருந்தபொழுது மாண வப் பருவத்தில் பல சிக்கல்களைச் சந்தித்திருந்த எனக்கு அவர் சொன்னது பெரிய விஷயமாகப் படவில்லை. ஆனாலும் பல இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் தமது இயக்கத்தில் சேரும்படி வற்புறுத்தியும், பக்கச் சார்பற்ற தன்மை வேண்டுமென்பதால் ஒதுங்கியிருந்த நான், மீண்டும் சவால்களைச் சந்திக்கத் துணிந்து கொண்டேன்.

ஒருநாள் மாலை நானும் நண்பர் பராவும் ஆசிரியர் சிவாவும் பெசண்ட் நகரில் காரியாலத்திற்குரிய வீட்டைப் பார்க்கப் போனோம். தமிழ்த் தகவல் மையம், பெசண்ட் நகரில் அமைந்தபொழுது ஆசிரியர் சிவாவும், வாணியும், ஈஸ்வரச் சந்திரன் அவர்களும் நானும் எமது புதிய பயணத்தைத் தொடங்கினோம்.

எப்பொழுதும் படித்துக்கொண்டே இருக்கும் சிவா, ஸ்டெனோ வாணி, சிவாவிற்கு மிகநெருக்கமான உதவி யாளர் ஈஸ்வரச்சந்திரன், (தூங்கும்பொழுதைவிட்டு மற்றைய நேரம் எல்லாம் கழுத்தில் 'டை'யுடன் காணப் படுவார்) மற்றும் நான். நானும் ஈஸ்வரச் சந்திரனும் காரி யாலத்திலேயே தங்கிக்கொள்வோம். Tamil Information முதல் பத்திரிகை வந்தபொழுது, அனைத்து எழுத்தாளர் கள், அறிவுஜீவிகள், அரசியல் ஆய்வாளர்கள் அத்தனை பேரையும் ஆர்வமுடன் சிவா பக்கம் ஈர்த்தது அவரது

எழுத்து வல்லமை. அவரிடம் எல்லோரும் எதையோ எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர்.

அன்றிலிருந்து தமிழ்நாட்டு உளவுத்துறை, இந்திய அளவிலான உளவுத்துறை போன்ற அமைப்புகளிலிருந்து இருவர் எப்பொழுதும் எமது காரியாலயத்திற்கு வேலைக்கு வரத் தொடங்கி விட்டனர்...? இதுதவிர இலங்கை நிலவரத்தைக் கேட்டறிய முக்கிய பிரமுகர்கள் பலரும் வரத் தொடங்கினர்.

காரியாலயம் அனைத்துத் தரப்பினராலும் நிரம்பத் தொடங்கியது. ஓய்வொழிச்சலில்லாத வேலை... வேலை.. இலண்டனிலிருந்து வரும் செய்திகளை அறியவும், இலங்கையிலிருந்து வரும் போராளிகளின் செய்திகளை தெரிந்துகொள் எவும், நடுநிலையான செய்தி என்ன என்பதை விவாதிக்கவும் அனைவரும் ஆர்வமுடன் வந்தனர்.

காலையில் 6.30 மணிக்கு காரியாலயம் வந்துவிடும் ஆசிரியருக்கு தேனீர் பருக வேண்டும். (அப்பொழுதே அவருக்கு சர்க்கரை வியாதி இருந்தது) தானே தேனீர் போடுவார். தேநீரும், சிகரெட்டும் அவருக்குத் தெம்பைத் தந்தன. அதன்பின் படிப்பு, எழுத்து... கையினால் அவர் எழுதுவதில்லை. Baby Typewriter கொண்டு ஒரு விரலால் படபடவென இலாவகமாக அடிக்கத் தொடங்கி விடுவார். எழுதுவதை மறுபடியும் மறுபடியும் மெருகேற்றுவார். நேரம் போவது அவருக்குத் தெரியாது. ஒரு முடிவுக்கு வந்தபின் அதை வாணியிடம் கொடுத்து கடைசிக் கட்டுரைகள் தயாரானபின் என்னிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

அந்த நேரத்தில் கணனி வசதி போதுமானளவு கிடையாது. நான் அதை எடுத்துக்கொண்டு Photo Type Setting செய்து, கிடைக்கும் 'ப்ரோமைட்டுகளை' வெட்டி வெட்டி ஒட்ட வேண்டும். பின்னர் சரிபார்த்து திருத்திய பின் பத்திரிகை தயாராவதற்குள் போதும் போதும் என்றாகி விடும்.

அப்பொழுதுதான் திரு. கந்தசாமி அல்லது வரதர் தொலைபேசியில் அழைப்பார்கள். என்ன? என்ன? ரெடியாயிட்டுதா-? என்று கேட்கத் தொடங்குவார்.

எனக்கு நெருக்கடி அதிகமாகிவிடும். ஆசிரியருடன் பலதடவை முரண்டு பிடிப்பேன். எனக்கு அவர் வைத்த பெயர் 'கொதியன்' நான் வெளியே போய்விட்டால், 'என்ன கொதியன் வந்திட்டாரா?' என்று வாணியிடம் கேட்பார். அன்பு கலந்த உரிமைச்சண்டை அது.

நான் 'வாணி'யைத்தான் திருமணம் செய்து கொண்டேன். அப்பொழுதுகூட அவளிடம், 'அந்தக் கொதியனோடே எப்படி நீர் காலம் தள்ளப் போறீர்? உமக்கு வேறே ஆள் கிடைக்கையில்லையோ?' என்று கிண்டலடிப்பார்.

பத்திரிகை அச்சுக்குப் போனால் முதல் பிரதிக்காகத் தவம் கிடப்பார். வந்ததும் குழந்தைக்கான குதூகலம் அவரிடம் தெரற்றிவிடும். வருவோர், போவோரிட மெல்லாம் என்னைப் பற்றி பெருமையாச் சொல்வார்.

மாலைப்பொழுதில் பெசண்ட்நகர் எலியட் கடற்கரை யில் அன்றைய நிலவரங்களைப் பற்றி மனம் விட்டுப் பேசுவோம்! என்றும் தீர்க்கமான ஆணித்தரமான முடிவை எடுக்கும் வல்லமை அவருக்கு வாய்த்திருந்தது.

இந்தக் கணங்களெல்லாம் இந்திராகாந்தி அம்மை யாரின் மறைவுக்குப் பிறகு மெல்ல மெல்ல மாறத் தொடங் கியது. இந்திராகாந்தி இறந்தபொழுது அம்மையாருக்கு இரங்கலும் மகனுக்கு வாழ்த்தும் தெரிவித்து கட்டுரை தீட்டினார்.

எம்.ஜி.ஆர் அவர்களின் மறைவும் எமக்குப் பேரிழப்ப்தான். அதன்பின் அரசியல் மாற்றங்களும்

காட்சிகளும் வேகமாக மாறின. யாழ்ப்பாணத்திற்கு இந்திய இராணுவ அதிகாரிகள் இவரை அங்குள்ள இயக்கத்துடன் பேசுவதற்காக பிரத்தியேகமாக விமானத்தின்மூலம் அழைத்துப் போனார்கள். அதற்காக அந்த இயக்கம் இவர்மீது அவநம்பிக்கை தெரிவித்த தாகவும் ஒருமுறை என்னிடம் கூறினார்.

நடுநிலைமையாக இருப்பது மிகவும் கடினமானது என்பதை அவருடன் இருந்த காலத்தில் நான் உணர்ந்தி ருக்கிறேன். நான் பார்த்தவரையில் நடுநிலையான, கொள்கைப்பிடிப்புடன் வாழ்க்கையில் சகல இன்பங் களையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு போராடிய ஒருபெரும் பத்திரிகையாளனாக நான் சிவா அவர்களைப் பார்க்கி றேன். இப்படி நடுநிலையாக இருந்தமையால் ஈழத்து இயக்கங்களின் வெறுப்பையும், இந்திய நாட்டின் வெறுப்பையும் இவர் சந்திக்க வேண்டி வந்தது.

இராஜீவ்காந்தியின் மறைவுக்குப் பின் அவர்மீது தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் போடப்பட்டது. வெள்ளிச் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு வேலூரிலிருந்து சைதாப் பேட்டைக்கும், சைதாப்பேட்டையிலிருந்து வேலூருக்கு மாக கொலையாளியைப் போல் இழுத்துவரப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டதையும், பின்னர் நாடு கடத்தப் பட்டதையும் நாமறிவோம்.

இப்படி எழுத்தே மூச்சு, என்று வாழ்ந்த அவரின் படிப்பு தனியே அரசியலுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் வேறு பல துறைகளிலும் வியாபித்திருந்தது. ஒரு கலா ரசிகனாகவும் அவர் இருந்தார். பால சரஸ்வதியின் நடனம் அவருக்கு மிகப் பிடித்தமானதொன்று. இயற்கையை ரசிப்பதில் தனி ஆர்வம் உடையவர். அர்ஜுணனாக அவ தாரம் எடுத்துவிட்டால் அவரின் ரசனையான எழுத்துக்கள் நம்மைக் கிறங்க வைக்கும்.

அகதா கிறிஸ்டியின் நாவல்கள் அவருக்கு அத்துப் படி. விரும்பிப் படிப்பார். அகதா கிறிஸ்டியின் முழுத் தொகுப்புக்களையுமே அவர் வைத்திருந்தார். அதிலிருந்து அவர் எடுத்துக்கூறும் ஒருமேற்கோள், "குற்றம் ஒன்று நடக்குமாயின் முதல் குற்றவாளி எவனென்று உடையாகத் தோன்றுகிறதோ, அவன் 99 சதவிகிதம் குற்றமற்றவனாக இருப்பான்." ஆகவே சரியான குற்றவாளியை நாம் தேடிப் போகவேண்டும் என்பார்.

நடந்து முடிந்த அனைத்து நிகழ்வுகளையும் நாம் நோக்கும்பொழுது அவரது - திடமான நம்பிக்கையை வியக்காமல் இருக்க முடியாது.

"எய்தவனிருக்க அம்பை நோவானேன்" என்பது பழமொழி. அதுபோலத்தான் அவர் எய்தவனைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார். எய்தவன் யாரென்று கூறினாரா என்பது அவரது கடைசி காலத்தில் எட்டவே இருந்த எனக்குத் தெரியாது.

சிரித்த முகம், சுத்தமாக மழித்த தாடி மீசை, மேவி இழுத்த முடி, தடித்த மூக்குக் கண்ணாடி, அதனுட பார் கும் துல்லியமானதும் சிலவேளை குறும்புத்தனமானது மான பார்வை, சாப்பிடும்பொழுது கூட ருசித்து, வாய்முடி அழகாகச் சாப்பிடும் இலாவகம் - உடைகளைத் தேர்ந்து அணிவதில் உள்ள நாகரீகம் அனைத்தும் அவரது உயர்ந்த இலட்சணங்களைப் பறைசாற்றும்.

கடைசி காலத்தில் நோயுடன் போராடி எம்மை விட்டுப் பிரிந்த எடிட்டர் எஸ். சிவநாயகம் எமது மண்ணின் மறுமலர்ச்சிக்காக எழுதி வைத்திருப்பவை பெரும் பொக்கிசங்கள்.

அவரைப் பிரிந்து வாடும் சுபத்திரா ரீச்சர், நங்கை, நாராயணி மற்றும் உறவினருடன் நானும் சோகத்தில்...

சோ. ஆனந்தமுருகன்

Veteran Tamil Journalist dies at 80

Tamil Information Centre

Veteran Tamil journalist Subramaniam Sivanayagam, founder-editor of the popular, Jaffna based, English Weekly Saturday Review and the head of Tamil Information Centre (TIC) branch in Madras (1983-1987) passed away on Monday, 29 November, in Colombo after a long illness. He was 80.

Born in Jaffna, Ceylon, in 1930 during British Colonial rule, had his secondary education at Kokuvil Hindu College and Jaffna College, in the north, devoted almost his whole life to journalism. In Colombo, he had worked on the editorial staff of the *Ceylon Daily News* (1953-55) and the *Ceylon Daily Mirror* (1961-69). He also worked as English-Language Copy Writer at J Walter Thompsons and later as Editor (Publications) at the Ceylon Tourist Board.

Fondly remembered as *Siva* by his friends and colleagues had to flee Sri Lanka after the government banned Saturday Review on 1 July 1983. He was also described as a "living history book", by his colleagues.

While in India, he edited the TIC fortnightly *Sri Lanka Situation Report* and *Tamil International*. Later he edited the fortnightly *Tamil Nation*, launched by his friends of Tamil Forum Ltd. in London. Previously he had written for the *Tamil Times*, London, and later for the *Tamil Voice International*, London, under the pen name 'Kurushetran'.

Incarcerated in India for a one-year jail term under the National Security Act, and further detained under police guard at the Madras hospital for six months for no other reason than the fact that his views were found unpleasable to the Establishment he left India under duress in January 1993. Having spent the next one and a half years in Singapore, Hong Kong, and several African countries, he sought political asylum in France in June 1994. While in Paris, he edited the monthly journal, *Hot Spring*, which later shifted base to London. While shuttling between Paris and London, he continued to write under his real name and produced two excellent books titled *The Pen and the Gun* and *Sri Lanka: Witness to History*.

Siva was a bold and courageous journalist. His services as a journalist to change people's lives and to 'promote and elevate the standard of journalism' would be remembered for long time. He loved his people, his family and his work. We're going to miss him.

TIC, 30 November 2010

Courageous popular journalist Who contributed his life to his people

Mr Subramaniam Sivanayagam passed away in Colombo on Monday 29th November 2010 For lyah (Mr) Sivanayagam

A Lovely soul has passed today from Earth to the next place. Full of humour, light and Mischievous love of life, of laughter of people in the broadest sense humanity and His people. Tireless journalist writer of truth

I feel limp with sorrow like a leaf without water but salt water flows from my eyes in a wellspring of grief.

This history this path of an oppressed people trod by many drew all of us together attempting to speak out and expose the injustice.

What a herculean task He did Over the decades.

History will recognise his feat.

- Deirdre McConnell, 30 Nov.2010

Veteran journalist

Sivanayagam passes away

Tamilnet

"Veteran journalist S. Sivanayagam whose contributions were part of the history of the liberation struggle of Eezham Tamils, passed away on Monday in Colombo at the age of 80. ... Joining The Daily News in 1953, he became the founder editor of Saturday Review started in Jaffna in 1982. The weekly that made a name in the early stages of the Tamil militant struggle had an abrupt end with the 1983 pogrom. He was later in charge of the Tamil Information Centre in Chennai. In 1990, he was editing a new journal Tamil Nation. Following the assassination of Mr. Rajiv Gandhi, he was arrested without any charges, harassed, insulted and was ill treated by the Indian intelligence.

"The 684-page monograph he brought out, "Sri Lanka: A Witness to History" is also a monograph on the history of the liberation struggle of Eezham Tamils from the point of view of a journalist.

TamilNet joins the Eezham Tamil nation in paying tributes to him and conveying condolences to his bereaved family members".

TamilNet, 30 November 2010

A wreath from a Sinhalese 'traitor'

Brian Senewiratne

"In the 79 years that I have been on this globe, I have had the good fortune to meet and work with some inspiring people not all of them Tamils but all of them totally dedicated to the entirely justifiable cause of the Tamil people to live with equality, dignity and safety (and now live at all), in the country of their birth.

"These shining lights in a world of darkness include..... Subramaniam Sivanayagam, the daring Tamil journalist who used his pen far more effectively than those who wield AK47 machine guns, multi-barrel rocket launchers or dispatch Kfir bombers.

"As someone who has been deeply involved in the struggle of the Tamil people for the past six decades, I am more than familiar with Siva's journalistic contribution over the years. Amazingly, I had never actually met the man. This finally occurred in June 2001 when I was invited by C.J.T.Thamoderam to address his ITF (International Tamil Foundation).

"I was asked to speak on "The Abuse of Democracy in Sri Lanka". This I did, and invited questions from the packed hall. In an attempt to prevent mini-speeches under the guise of a question, they had to be sent as a note to the podium. One of them read, "You do not need to answer this if you do not want to. Is it true that your cousin's daughter is about to marry a Tamil? S.Sivanayagam" (The reference was to the daughter of the then President, Chandrika Bandaranaike Kumaratunga).

I read out the question aloud and said, "Yes, I will answer it if S.Sivanayagam stands up so that I can see him". With no visible response, I asked again, "If Mr Sivanayagam wants the question answered, will he stand up?" Someone in the audience spoke up, "He is standing". I asked, "Where?" "Right there, next to that pillar".

"Siva, 5ft 1inch (155 cm) in his slippers, (as he informs us in his book), was, indeed, standing. Addressing him I said, "Mr Sivanayagam, I will answer that question as best I can, if after the meeting I can give you a great big hug for all that you have done for our Tamil people." Answering his question, I said that I really did not know because my family had decided to give me a miss, a lost cause.

"Leaving the podium, I did what I had wanted to do for years. Having recovered from the bear-hug, in his soft, whispering voice, he asked me whether I would 'honour' him (!) by spending the day.....

"Siva picked me up from Tooting station, and took me to his 'one-room-shared-toilet-shared-kitchen', one bed, one chair and a table, apologetically saying, "There is not much room, but it is OK for me". I stretched out on Siva's bed, he sat somewhere. Having discussed everything from the past to the present to the future, we decided to head for the meeting. Then came a request from Siva, "I wondered whether I could ask a favour?" I responded, "Siva, I am so indebted to you that I will do whatever you want." It was a rash offer since I did not know the bombshell that was coming. "Would you write the Foreword to the book I have just completed 'The Pen and the Gun. Selected writings 1977-2001'?" I

said that I would be honoured to do so, but that I felt he should find someone more suitable.

"Returning to Australia, and increasingly worried that my Foreword would be a kiss of death for his book, I expressed my concerns to Siva. He replied with typical Sivanayagam-defiance, "Damn those who refuse to go through the book because your name appears in it. Posterity is on our side, Brian".

"When Siva decided to return to Colombo to spend the closing years of his life in that dangerous country (for Tamils), I telephoned him from Australia frequently, but not frequently enough, to see how he was going in that barbaric and unpredictable country. When I heard that he had a potentially fatal illness, our talks drifted from Tamil Eelam to his own survival - "Don't worry, Brian, I really am O.K." - an optimism that I, with my medical knowledge, did not share.

"I told him that I would love to pay a one-day visit to Sri Lanka just to give him one last hug. With wit and humour that never left him, he said, "I am sure you will be most welcome, but I fear that your visit will only increase the number of 'disappeared' by one more. I would much rather that you continue to be alive and a pain in the neck to the Sinhalese regime, as you have been for so many years".

"Literally days before he died, I had arranged for a friend of mine who had just gone to Sri Lanka from Australia to fit up a DVD player in Siva's home so that he could see the DVDs I had recorded. I have just called Sri Lanka to say that, alas, it is too late.

"Siva sent me a copy of *The Pen and the Gun* with a note, "Brian, With the warmest regards and tons of thanks. S.Sivanayagam". This book will be left in my will to the Library of Tamil Eelam, when it is established, as it most certainly will be, the murderous Rajapaksa junta notwithstanding.

"The Tamil Sivanayagam and Kanthasamy, and the Sinhalese Wijemanne, are hard acts to follow, but it must be done, it has to be done.

"Tamil Eelam is not going to be a walk in the park. To simply run around shouting "What do we want? Tamil Eelam", will not deliver Eelam. No country has ever voluntarily surrendered territory. This is not about to change.

To get back to Siva, what can we do to commemorate this exceptional person?

1. The expatriate Tamils should re-publish his unique and authoritative book, *Sri Lanka. Witness to History*, (or finance the reprinting of this book by those who are supposed to make it available)..... This book, the finest of its kind, cannot be allowed to become a collector's item. It must be readily available in every bookstore. It must not only be published in English but must be translated into Tamil and Sinhalese, and more.

2. An annual Sivanayagam-Wijemanne-Kandasay Memorial Oration must be launched. Since this cannot be delivered in Rajapaksa's 'Democracy', or even in Jaffna, the cultural capital of the Tamils which today is a Police State, it will have to be (temporarily) delivered in London. The Oration should focus on Justice for the Tamil people and the way forward.

Brisbane, Australia, 4 December 2010

புங்குடுதீவு நலன்புரிச்சங்கம் (பிரித்தானியா)
Pungudutivu Welfare Association (UK)
"தாய் நிலத்தை காசல் செய்வோம்"
www.pungudutivu.org 2010

வழிகாட்டிய 'காற்றுவழிக் கிராமம்'

வாழ்வும் வளமும்

புங்குடுதீவு நலன்புரிச் சங்கம் பிரித்தானியா வழங்கிய 'காற்றுவழிக் கிராமம் 2010' வழமைபோலவே முன் மாதிரியாகவும், வித்தியாசமானதாகவும் இருந்தது. பதினான்கு வருடங்களாக வெற்றிகரமாக இந்தச் சங்கத்தையும் வருடாந்த விழாவையும் நடாத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பிரித்தானியா வாழ் புங்குடுதீவு மக்கள்.

புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த பிரபல கவிஞர் ச. வில்வரத்தினம் அவர்களின் காற்றுவழிக் கிராமம் என்கிற நூலின் தலைப்பைப் பின்பற்றி இந்த வருடாந்த கலை விழாவிடற்கு இந்தப் பெயரை பல ஆண்டுகளாக சூட்டி வருகிறார்கள். இதேபோல் கனடாவில் 'பூவரசம் பொழுது' என்றும் பிரான்சில் 'தென்னங்கீற்று' என்றும் வித்தியாசமாக பெயர் சூட்டி தங்கள் திறமையை பெயரிலேயே காட்டி வருகிறார்கள் புங்குடுதீவு மக்கள்.

இம்முறை Rayners Lane, Harrow-வில் Dr. ச. சண்முகலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற காற்றுவழிக் கிராமம் - 2010 'உலகத்தில் முதல்' என்ற பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறது. Pungudutivu's Got Talent என்கிற போட்டி நிகழ்ச்சியை முதன் முதலில் ஒரு தமிழ் கிராமத்தினர் இலண்டனில் நடாத்தியிருக்கின்றனர். இதில் பலர் தனியாகவும் குழுக்களாகவும் போட்டியில் கலந்து கொண்டனர். முருக்கடி வீதிப் புலிகள் (Street Tigers of Murukkady) குறிகட்டுவான் பூனைக் கண் குழு போன்ற

வித்தியாசமான பெயர்கள் சபையினரிடையே சிரிப்பையும், மேலும் ஆர்வத்தையும் உண்டு பண்ணியது. இதில் சிறியோர் பிரிவில் முருக்கடி வீதிப் புலிகளும், இளையோர் பிரிவில் மைக்கேல் யக்சன் நடனம் ஆடி செல்வன் பிரதீஷ் சிறிகுமாரும் முதல் பரிசில்களை பெற்றுச் சென்றனர்.

'உலகத்தில் முதல்' என்று சொல்லக் கூடிய 'பட்டதாரிகள் கௌரவிப்பு' என்கிற நிகழ்வும் இடம் பெற்றது. கடந்த சில வருடங்களாக பிரித்தானியாவில் வாழும் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த பட்டப்படிப்பை படித்து முடித்தவர்களும், நுண்கலையில் அரங்கேற்றம் செய்தவர்களும் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். 14 வைத்தியர்கள் (Doctors) உட்பட 65 பட்டதாரிகள் பதிவு செய்து, பலர் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஒரு தமிழ் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படியொரு பட்டமளிப்பு விழாவைச் செய்தது. இதுவே முதல் தடவையாகும். அதிக சனத்தொகையைக் கொண்ட ஒரு பெரிய கிராமமான புங்குடுதீவினால்தான் இது சாத்தியம். இதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் சொல்லலாம். அது Pungudutivu's Got Talent.

இந்நிகழ்வில் பிரதம விருந்தினராக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. Virendra Shavma அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். நிகழ்ச்சியை திரு. நடாமோகன், திரு. செ. மோகனசுந்தரம், செல்வி Dr. சசி சிவானந்தன் ஆகியோர் தொகுத்து வழங்கினர்.

பரந்துபட்ட மக்கள் பணிநோக்கி

இராமநாதபுரம் மகாவித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கம் (R.M.V.O.S.A)

வன்னி மாவட்டத்திலுள்ள மிகவும் மூத்தபாடசாலைகளில் இராமநாதபுரம் மகாவித்தியாலயம் முதன்மையிடத்தை வகிக்கின்றது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள வட்டக்கச்சிப் பகுதியில் இராமநாதபுரம் என்ற அழகிய கிராமத்தின் மையப் பகுதியில் இது அமைந்திருந்ததால் அக்கிராமத்தின் மாணவர்களில் அதிகமானவர்கள் அங்கேயே கல்வி கற்றனர். கிராமப்புறப் பாடசாலையாக இருந்தகாரணத்தால் யாராலும் கவனிக்கப்படாமல் வசதிகள் குறைந்து இருந்தபோதும் கல்விச் சேவையில் பின்னுக்கு நிற்கவில்லை. அங்கிருந்த அதிபர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் அங்குகல்விகற்ற பழைய மாணவர்கள் ஆகியோரின் அயராது முயற்சியால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் இப்பாடசாலையின் பெயர் நன்கு பிரபலமடையத் தொடங்கியது. இங்கு படித்த பல மாணவர்கள் பலதுறைகளில் சாதனை வீரர்களாகி பாடசாலைக்குப் பெருமை சேர்த்தனர். சுமார் ஐம்பது வருடங்களிற்கு மேலாக அறிவும், ஆற்றலும், ஒழுக்கமும் மிக்க ஒரு தூய சமுதாயத்தை உருவாக்கி பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களைத் தாங்கிப் புடம்போட்டு அவர்களை

அன்றாட வாழ்க்கைப்பாட்டையும் குடியிருந்த வீடுகளையும் இழந்து மீழ்முடியாது நிற்கதியாகி நிற்கின்றனர். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் இங்கு கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்த மாணவர்கள் உடல்ரீதியாக, உளரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாக என எல்லாவற்றாலும் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு ஒரு ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்தநிலையில் 2010இல், வெளிநாடுகளிலும் கொழும்பிலும் வசித்த ஒருசில பழைய மாணவர்களின் முயற்சியால் இப்பழைய மாணவர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. பிரித்தானியாவை மையப்படுத்தி இது உருவாக்கப்பட்டாலும் தேவைகளும் களமும் அங்கேயே இருப்பதால் பாடசாலையில் அதிபர் தலைமையில் ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் ஒரு பகுதியாக பிரித்தானியாவில் அதன் நிர்வாகத் தலைமையகமும் ஏனையநாடுகளில் அதன் கட்டமைப்புகளையும் விரிவாக்கி, பிரதிநிதிகளையும் நியமித்து இயங்கி வருவதுடன் மிக முக்கியமாக வெளிநாடுகளில் இயங்கும் எமது கிராமம் சார், மாவட்டம் சார் அமைப்புகளுடனும் நட்புறவைப் பேணி எமது பாடசாலைக்கும், கிராமத்திற்கும், மாவட்டத்திற்கும், அதற்குமப்பால் போரால் பாதிக்கப்பட்ட வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு மாணவர்கள், மக்கள் அனைவரின் மறுவாழ்விற்காக உழைக்கும் நோக்கத்தை கொண்டு செயற்பட்டுவருகிறது.

அங்கு தேவைகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்ற இந்த நிலையில் உலகின் பல பகுதிகளில் வசிக்கும் இராமநாதபுரம் ம.வி பழைய மாணவர்கள் அனைவரும் எம்முடன் கரங்கோர்த்து உங்களை உருவாக்கிய இந்தப்பாடசாலைக்கு உங்களாலான ஒரு துளி உதவியேனும் செய்து அனைவராலும் கைவிடப்பட்டிருக்கின்ற இக்கிராம மாணவர்களினதும் மக்களினதும் மறுவாழ்விற்காக பணிசெய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம். அத்துடன், மக்கள் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும்

எந்த அமைப்புகளுடனும் கரங்கோர்த்துப் பயணிக்கத் தயாராய் இருக்கின்றோம்.

எங்களுடன் இணைந்துசெயற்படுகின்ற அமைப்புகள்

இராமநாதபுரம் மக்களொன்றியம் - கனடா சர்வதேச தமிழ் மாணவர் அமைப்பு (ITSO) எமது செயற்பாடுகளை விரிவாக இவ் இணையத்தளத்தில் பார்வையிடலாம்.

எமது தொடர்புகளிற்கு: UK : +44 796 933 3445; Canada: +14163038775; France: +33 666 889 077; Sri Lanka: SL : +94 777 299 399; School(RMV) - 0094 213 208 209; Sister Rita- 0094 213 208 099; E-mail- rmvosa10@hotmail.com / http://www.rmvos.com/

தொகுப்பு - அனு

மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள்

அவுஸ்ரேலியா மெல்போன்

டென்மார்க்

ஓஸ்லோ நோர்வே

அவுஸ்ரேலியா சிட்னி

பிரான்ஸ்

சுவீடன்

கனடா டொரண்டோ

இத்தாலி

சுவிஸ்

கனடா

லண்டன்

மதுரை

டப்ளின்

நெதர்லாண்ட்

மதுரை

சைபிரஸ்

சேலம்

ஈரோடு

ஹெபடைடிஸ்-B

பற்றி அதிகம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா?

ஹெபடைடிஸ்-B என்பது என்ன?

ஹெபடைடிஸ்-B என்பது கல்லீரலில் வீக்கத்தையும் அழற்சியையும் உண்டாக்கும் 'வைரஸ்'களில் ஒன்றாகும்.

இந்த நோய்நுண்மத் தாக்கல் எப்படி ஏற்படுகிறது?

ஹெபடைடிஸ்-B நோய் நுண்மம் கீழ்வரும் காரணங்களால் பரவுகிறது:

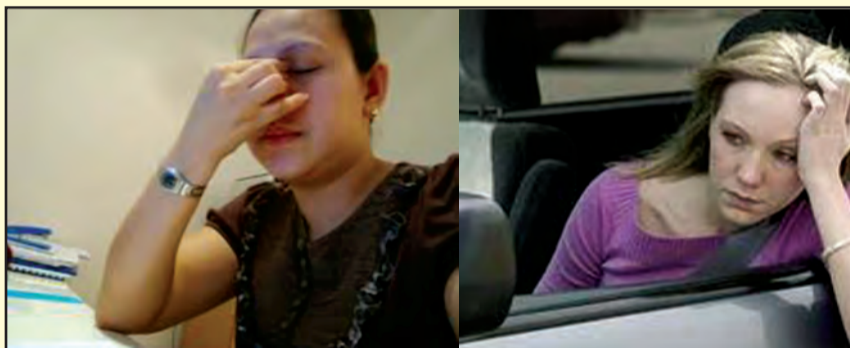
கருத்தடை உறை (condom) அணியாமல் உடலுறவு கொள்ளுதல்.

ஊசிகள், பீற்றுக்குழல் ஊசிகள் (syringes) ஆகியவற்றை மற்றவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளல்.

பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைக்கு பிறப்பு சமயத்தில் இது இருக்கும்.

ஒருவரது இரத்தத்தை மற்றவரிடம் பரப்பக்கூடிய பல் துலக்கிகள், சவரக் கத்திகள் போன்ற ஒருவர் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டிய பொருட்களை மற்றவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது.

ஒருவரது இரத்தம் இன்னொருவரது இரத்தத்துடன் கலக்கச்செய்யும் காயங்கள். உதாரணம்: ஊசிக் குத்துக் காயம்.

எனக்கு ஹெபடைடிஸ் B இருக்கிறதா என்று எப்படித் தெரிந்துகொள்வது?

சாதாரணமாக மூன்று மாதங்களில் நோய்க்குறிகள் தெரிய ஆரம்பிக்கும். வயதுவந்தோர் பலருக்கு எந்த நோய்க்குறிகளும் தெரியாது. அதே நேரத்தில் மற்றவர்களுக்கு இலேசான காய்ச்சல் போன்ற நோய், வாந்தி, வயிற்று வலி மற்றும் மஞ்சள் காமாலை (தோலும், கண்ணின் வெள்ளைப் பகுதியும் மஞ்சளாகுவது) ஆகியவை ஏற்படலாம்.

ஹெபடைடிஸ்-B தொற்றலுக்கு ஆளான பெரும்பாலான வயதுவந்தோர் குணமடைந்து வாழ்நாள் முழுதும் நீடித்து வாழும் எதிர்ப்புச் சக்தியைப் பெறுவர். இவர்களால் இந்த நோய் நுண்மம் பரவாது. இருப்பினும் 5 முதல் 10 விழுக்காடு வரையுள்ளவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு இந்த நோயைப் பரப்பும் தன்மையுள்ளவர்களாகவே இருப்பர் இவர்களை 'கறியாள்' (carriers) என்பர்.

ஹெபடைடிஸ்-B இருக்கிறதா என்று எப்படிச் சோதிப்பது?

உங்களது குடும்ப மருத்துவராலோ அல்லது பால்சார் உடல்நல மருத்துவ நிலையங்களிலோ குறிப்பிட்ட இரத்தப் பரிசோதனை மூலம் உங்களுக்கு ஹெபடைடிஸ்-B இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடிக்கலாம்.

ஹெபடைடிஸ்-B யினால் ஏற்படும் சிக்கல்கள் யாவை?

கடுமையான ஹெபடைடிஸ்-B சில சமயங்களில் உயிருக்கு ஆபத்தாக ஆகும்ளவுக்குத் தீவிரமானதாய் இருக்கலாம். நீண்ட நாட்களாக ஹெபடைடிஸ்-B யைத் தங்கள் உடலில் தாங்கி வருபவர்களுக்கு ஈரல் அரிப்பு, ஈரல் நொடிப்பு, ஈரல் புற்றுநோய் ஆகியவை ஏற்படலாம்.

இந்த நோய்ப் பரவலை எப்படித் தடுக்க இயலும்?

- பாதுகாப்பான முறையில் பால் உறவு கொள்ளுங்கள். யோனிக் குழாய், ஆசனவாய் மற்றும் வாய் வழியாக பால் உறவு கொள்ளும் போது கருத்தடை உறை அல்லது தடுப்பான் (condom) ஒன்றை அணியுங்கள்.
- ஊசிகள், பீற்றுக்குழல் ஊசிகள் மற்றும் போதைமருந்துகளை உட்செலுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் உபகரணங்கள் ஆகியவற்றை மற்றவருடன் பகிர்ந்துகொள்ளக் கூடாது.

- பல் துலக்கிகள், சவரக் கத்திகள் போன்ற ஒருவருக்கே உரித்தான பொருட்களைப் பகிரக் கூடாது.
- ஹெபடைடிஸ் -B எதிர்ப்பு ஊசியைப் போட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

யாருக்குத் தடுப்பூசி போடப்பட வேண்டும்?

பலருடன் உடலுறவு கொள்ளும் எவருக்கும்.

ஊசி மூலம் போதை மருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் எவருக்கும்

ஹெபடைடிஸ் -B வைரஸ் உள்ளவரது வாழ்க்கைத் துணைவர் அல்லது துணைவியருக்கு.

ஒருவரை ஒருவர் தொடுவதற்கான வாய்ப்புள்ள விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுபவருக்கு.

ஹெபடைடிஸ்-B மிக அதிகமாய் உள்ள நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்யத் திட்டமிடும் எவருக்கும். (தென்-கிழக்கு ஆசிய நாடுகள், பசிபிக் தீவுகள், மேற்கு ஆப்பிரிக்கா மற்றும் இந்தியத் துணைக்கண்ட நாடுகள் இதில் அடங்கும்)

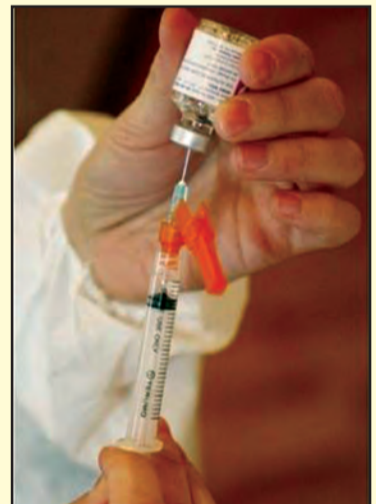
சுகாதார சேவைகளில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்களைப் போன்ற இரத்தம் அல்லது உடலிலிருந்து சுரக்கும் திரவங்களைக் கையாளும்

எவருக்கும்.

தடுப்பூசி எடுத்துக்கொள்ள எவ்வாறு இயலும்?

அனைத்துப் பால் நோய் மருத்துவ மனைகள் மற்றும் குடும்ப மருத்துவர்களிடமிருந்து இத்தடுப்பு மருந்து கிடைக்கும்.

இந்தத் தடுப்பூசி சிகிச்சையில் ஆறு மாத காலத்திற்குள் போட்டு முடிக்க வேண்டிய மூன்று ஊசிகள் உள்ளன. இதைவிட வேகமாகப் போட்டு முடித்துக் கொள்ளக் கூடியத் தடுப்பூசிகளும் உண்டு. ஊசி குத்திய இடத்தில் உண்டாகும் விரைவில் சரியாகக் கூடிய வலிக்கும் தன்மையே மிகப் பொதுவான பக்க விளைவாகும்.

ஹெபடைடிஸ்-B வைரஸ் உள்ளவர்களுக்குத் தர வேண்டிய அறிவுரை என்ன?

புதிதாய் யாருடனும் உடலுறவு கொள்ளும்போது அல்லது தடுப்பூசி போட்டுக்கொள்ளாதவருடன் உடலுறவு கொள்ளும்போது கருத்தடை உறை அணியுங்கள்.

நீங்கள் யாருடன் உடலுறவு கொள்கிறீர்களோ அவருக்கு ஹெபடைடிஸ் -B தடுப்பூசி எடுத்துக்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்துங்கள்.

சிகிச்சைக்காக உங்கள் மருத்துவரைத் தொடர்ந்து பார்த்துவரவும்.

இரத்தம், விந்து, உடல் திசுக்கள் (Tissues) அல்லது உடல் உறுப்புக்கள் ஆகியவற்றைத் தானம் செய்யாதீர்கள்.

சவரக் கத்திகள் அல்லது பல் துலக்கிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளாதீர்கள்.

ஊசிகள் அல்லது 'ஸிரிஞ்சுகளைப்' (syringes) பகிர்ந்துகொள்ளாதீர்கள்.

உங்கள் மருத்துவர் உங்களுக்கு மருந்து ஏதும் கொடுத்தால் உங்களுக்கு ஹெபடைடிஸ் -B இருக்கிறது என்று அவரிடம் சொல்லுங்கள். ஏனெனில் மருந்துகளில் பல கல்லீரலைப் பாதிக்கும் அல்லது கல்லீரல் வழியே வெளியேற்றப்படும். நல்ல சரிவிகித உணவை உண்ணுங்கள்.

அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தும் கொழுப்புள்ள உணவுகளைத் தவிருங்கள்.

மதுவைத் தவிருங்கள் அல்லது குறையுங்கள்.

சமூகத் குடிவல் இணைப்பு

குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் வாந்தியுடனான வயிற்றுப்போக்கு

(கீழே தரப்பட்டிருக்கும் விபரங்கள் தாய்மார்கள் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டிய அறிவுசார் விவரங்கள் என்ற ரீதியில் இங்கே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் குழந்தைகளின் நோய் பற்றிய சந்தேகங்கள் அல்லது கவலைகள் ஏற்படும் பட்சத்தில் தாமதியாது உங்கள் குடும்ப வைத்தியரைக் கலந்தாலோசிப்பது அவசியமானதாகும்.)

வாந்தியுடனான வயிற்றுப்போக்கு எப்படி நேரிடுகிறது?

பெரும்பாலான வாந்தி வயிற்றுப்போக்குகள் நோய்க் கிருமிகளினால் ஏற்படுகின்றன. வாந்தி வயிற்றுப்போக்கு குளிக்காலத்தில் அதிகம் காணப்படும். நுண்ணுயிர்களினாலும் (bacteria) மற்றும் கெட்டுப்போன உணவை உட்கொள்வதால் ஏற்படும் நச்சுத்தன்மையினாலும் (food poisoning) வாந்தி வயிற்றுப்போக்கு ஏற்படுகின்றது..

குழந்தைகளுக்கு இந்நோய் வராமல் தடுப்பது (குறிப்பாக முன்பருவப்பள்ளிக் குழந்தைகள்) கிட்டத்தட்ட இயலாத ஒன்றாகும்.

வைறல்-வயிற்றுப்போக்கு

வைறல்-வயிற்றுப்போக்கு வழக்கமாக வாந்தியுடன் ஆரம்பிக்கிறது. தொடர்ந்து வயிற்றோட்டம் ஏற்படுகிறது. வயிற்றோட்டமானது அடிக்கடி ஏற்படுவதாகவும், அதிக நீர் கலந்ததாகவும், பச்சை நிறம் கலந்து அல்லது பழுப்பு நிறமாகவும் இருக்கும். வயிற்றுப்போக்கில் இரத்தமோ அல்லது பிசிபிசுபோ பொதுவாய் இருக்காது. வழக்கமாக வாந்தி சீக்கிரம் நின்று விடும், ஆனால் வயிற்றுப்போக்கு ஒரு வாரத்திற்கோ அல்லது அதற்கும் அதிகமாகவோ நீடிக்கலாம்.

பக்ரீரியல்-வயிற்றுப்போக்கு

பாக்டீரியாக்களால் உண்டாகும் வாந்தி வயிற்றுப்போக்கின் அறிகுறிகள் 'வைறல்'களினால் (virus) ஏற்படும் வாந்தி வயிற்றுப்போக்கினைப் போலவே இருக்கலாம். ஆனால், காய்ச்சல் அதிகமாயும் நீடிப்பதாயும் இருக்கலாம்.

வயிற்றுவலி பெரும்பாலும் கடுமையானதாய் இருக்கும்.

வயிற்றுப்போக்கில் பெரும்பாலும் இரத்தமும், பிசிபிசுபும் இருக்கும்.

கீழ்க் காணப்படும் அறிகுறிகளும் வாந்தி வயிற்றுப்போக்கின்போது காணப்படலாம்.

காய்ச்சல், வயிற்றுவலி, மூக்குச் சளியோட்டம், இருமல், தொண்டை எரிச்சல் ஆகியன.

வாந்தி வயிற்றுப்போக்குக்குச் சிகிச்சை அளிப்பது எப்படி?

வாந்தி, வயிற்றோட்டம், காய்ச்சல், பசிபின்மை ஆகியவற்றால் குழந்தைகள் தங்கள் உடலிலிருந்து திரவப் பொருட்களையும் உப்புச்சத்துக்களையும் அதிகமாய் இழக்க நேரிடலாம். இதனால் நீரிழிப்பு (dehydration) நேரிடலாம். உங்கள் குழந்தை இழந்த திரவப் பொருட்களை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதுவாக பானங்களை அருந்த உற்சாகப் படுத்தி உங்கள் குழந்தை நீரிழிப்புக்கு ஆளாவதைத் தடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு அரை மணி அல்லது ஒரு மணி நேரத்திற்கும் சிறு அளவில் (30-60 மி.லி. அளவு) பானங்களைக் கொடுக்கவும். அதிக அளவில் திரவங்களை சில முறை தருவதைக் காட்டிலும் பானங்களைச் சிறு அளவில் பலமுறை தருவது சிறந்ததாகும். வயிற்றுப்போக்கு உள்ளவர்கள் உடலில் இருந்து இழந்த உப்புச் சத்துக்களை மீளச்சரி செய்யும் வகையில் விசேட தயாரிப்புக்களை மருந்துக்கடைகளில் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். இவற்றை நோயாளி பருகும் திரவத்தில் அல்லது நீரில் கலந்து பருகவைத்தல் முக்கியமாகும். நீர் கலக்காத பழச்சாறுகளையும், எலுமிச்சைபானம், 'கோர்டியல்' எனப்படும் சத்துட்டு பானங்களையும் வாயு கலந்த நுரை பானங்களையும் கொடுக்காதீர் கள். இதனால் வயிற்றுப்போக்கும், நீரிழிப்பும் அதிகரிக்கலாம்.

என் குழந்தை தொடர்ந்து வாந்தி எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது?

வாந்தியின் காரணமாக பானம் வயிற்றில் தங்காவிட்டால் உங்கள் மருத்துவரைப் பாருங்கள்.

என் குழந்தை நீரிழிப்புக்கு ஆளாகிறதா என்பதை எவ்வாறு அறிவது?

உங்கள் குழந்தை திரவம்இ உப்புச்சத்துக்களை உடலில் தக்கவைத்துக் கொள்ளாதபோது நீரிழிப்பு ஏற்படுகிறது. இதற்கு உடனடியாய்ச் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும்.

நீரிழிப்பின் அறிகுறிகள்:

1. வழக்கத்துக்கு மாறாக குறைவாய் சிறுநீர் கழித்தல். 2. அதிகத் தாகம் மற்றும் வாய் வரட்சி 3. குழிவிழுந்த கண்கள் 4. களைப்பு 5. ஆழமாய் மூச்சு விடல்

உங்கள் கைக்குழந்தை நீரிழிப்புக்கு ஆளானால் திரவ வகைகள் பருகக் கொடுப்பது மாத்திரம் போதாது. உங்கள் மருத்துவரைப்பாருங்கள் அல்லது அவசர சிகிச்சை நிலையத்திற்கு கொண்டுசெல்லுங்கள்.

உணவுட்டல்

உங்கள் குழந்தை தாய்ப்பால் பருகிக் கொண்டிருந்தால் தாய்ப்பாலூட்டுவதை நிறுத்த வேண்டாம். உங்கள் குழந்தைக்கு அடிக்கடி தாய்ப்பாலும் இடையிடையே தண்ணீரும் தந்து கொண்டிருங்கள். உங்கள் குழந்தை பட்டிப்பால் அருந்திக் கொண்டிருந்தால் இந்தப் பால்மாவு உடனே நிறுத்தப்பட்டு வயிற்றோட்டமும் வாந்தியும் ஓரளவு நிற்கும் வரையோ அல்லது 12 முதல் 24 மணி நேரம் வரையிலோ குழந்தைக்குத் தெளிவான திரவ வகைகள் தரப்பட வேண்டும். வாந்தியும் வயிற்றுப்போக்கும் நின்று உங்கள் குழந்தை பசியாய் இருப்பதாகத் தெரியும்போது மீண்டும் உணவும் பாலும் தர ஆரம்பியுங்கள். கூடிய விரைவில் குழந்தையின் வழக்கமான உணவுப் பழக்கத்துக்குத் திரும்ப முயலுங்கள். உங்கள் குழந்தைக்கு வயிற்றில் உணவைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் திறன் இருந்தால் அதிக அளவில் திரவங்களையும், லேசான உணவு வகைகளையும் கொடுங்கள். சமைத்துக் கூழாக்கப்பட்ட காய்கறிகள், வேகவைத்துக் கூழாக்கப்பட்ட பழங்கள், ரொட்டி, பருப்பு வகைகள், அரிசி சாதம், கொழுப்பில்லாத மாமிசம், முட்டைகள் அல்லது பறவை சார்ந்த உணவு வகைகள் ஆகியவற்றைத் நசித்துத்தரலாம்.

வாந்தி வயிற்றுப்போக்கை எப்படித் தடுப்பது?

- குழந்தையின் கழிவுகளைத் தாங்கியுள்ள ஆடைகளை மாற்றிய பிறகும், நீங்கள் கழிவறையைப் பயன்படுத்திய பிறகும் மற்றும் உணவு வகைகளைத் தயார் செய்வதற்கு முன்னரும் எப்பொழுதும் கைகளைக் கழுவுங்கள்.
- வாந்தி வயிற்றுப்போக்குள்ள குழந்தையிடமிருந்து உங்களுடைய மற்றைய குழந்தைகளைத் தனிப்படுத்தி வைப்புகள்.
- நீங்கள் உணவைத் தயார் செய்யுமிடம் சுத்தமாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துங்கள்.
- வயிற்றுப்போக்குள்ள குழந்தைகளின் கழிவு தங்கும் ஆடைகளை மற்ற ஆடைகளுடன் சேராமல் கிருமி நாசினிகளைப் பயன்படுத்தித் தனியே துவையுங்கள்.
- கழிவறையை பயன்படுத்திய பின்னரும், உணவருந்தும் முன்னரும் கைகழுவ உங்கள் குழந்தைக்குக் கற்றுத் தாருங்கள்.
- குழந்தைகளுக்குத் தருமுன் மாமிச வகைகளை நன்றாக வேக வைப்புகள்.
- உங்கள் குழந்தைக்குக் கடுமையான வாந்தி வயிற்றுப்போக்கு இருக்கும்போது பிற குழந்தைகளிடமிருந்து அவர்களைத் தூரப்படுத்துங்கள். பாலர்பள்ளி மற்றும் பகல் கவனிப்பு மையங்களுக்குக் குழந்தைகளை இட்டுச் செல்லாதீர்கள்.
- எப்போதும் உங்கள் குழந்தையுடன் விளையாடியபிறகும், அவர்களது கழிவாடைகளை மாற்றிய பின்னரும் உங்கள் கைகளைக் கழுவுங்கள்.

கீழ்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் வாந்தி வயிற்றுப்போக்கு ஏற்படுமானால் மருத்துவர் ஒருவரை கூடியவிரைவில் பாருங்கள்:

- உங்கள் குழந்தை ஆறு மாதத்திற்கும் குறைந்த வயதுடையதாயிருந்தால்.
- உங்கள் குழந்தை தொடர்ந்து வாந்தி (குறிப்பாய் பிரகாசமான பச்சை அல்லது பழுப்பு நிறத்தில்) எடுத்துக் கொண்டு வயிற்றில் திரவங்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் திறன் இல்லாததால்.
- உங்கள் குழந்தைக்குத் தொடர்ந்து அதிக நீர் கலந்த வயிற்றுப்போக்கு நாளொன்றில் பலமுறை இருந்தால்.
- உங்கள் குழந்தையின் வயிற்றுப்போக்கில் இரத்தம் கலந்திருந்தால்.
- உங்கள் குழந்தைக்குத் தொடர்ந்து வயிற்றுவலி இருந்தால்.
- உங்கள் குழந்தைக்குத் தொடர்ந்து காய்ச்சல் (38 டிகிரி செல்சியஸ்) வலிக்கு அதிகமாக) இருந்தால்.
- உங்கள் குழந்தையின் நிலையில் முன்னேற்றம் ஏதும் இல்லை என்று நீங்கள் கவலைப்பட்டால்.
- வழக்கத்துக்கு மாறாக உங்கள் குழந்தை குறைவாய்ச் சிறுநீர் கழித்தால்.

Three tips for A Healthier Skin

When talking about acne, medical professionals commonly suggest that the people affected with acne must know and determine practices or methods to help improve the condition of the skin.

As all people know acne is a severe disorder condition of the skin. It occurs on the face, neck, chest and back. It affects thousands of people all around the world. It starts during adolescent period. Acne not only affects the surface of the skin but the inner layer as well.

However during the past several years, specialists and professionals conducted many studies to focus on the treatment of acne formation. Acne skin care studies have come out with certain tips that will be a great help for fighting acne. These are the three tips to follow in order to maintain a healthy skin. Top three tips are listed below:

Tip No.1:

Always Clean Skin Very Gently

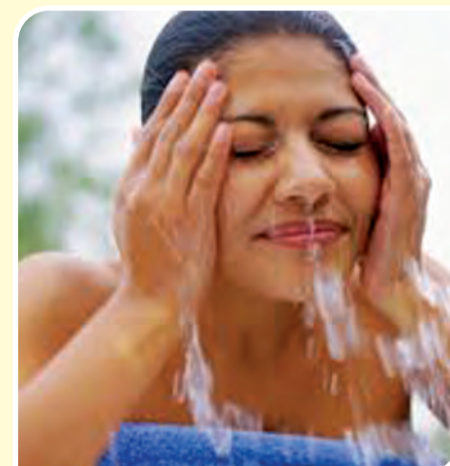
The first step is to continue your proper and everyday hygiene. Most of the time people intend to use the hard ways than the simple ways to fight acne. Some use different products in their face than cleaning their face with just a mild cleanser twice a day. Washing your face help you fight acne since it washes away acne-causing bacteria on the skin and other affected areas. Do not just scrub your face although this is recommended because it can harm or worsen the condition of the affected skin. Also note that it is not good to use astringents unless the skin is oily. It must be applied on the oily spots of the skin

Tip No.2:

Refrain from Frequently Holding Your Skin

Second step is to keep your hands off your skin. Stop squeezing your skin especially when you have pimples. Once you keep on touching it, this will only worsen the condition. Moreover this step is effective because it is an important pointer to remember to avoid infection. Keep in mind to avoid rubbing and touching your skin unnecessarily.

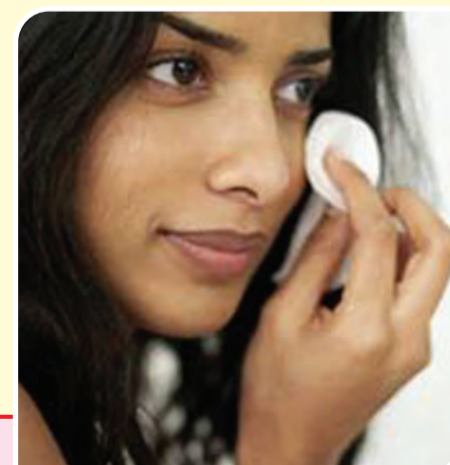

Tip No.3:

You Have To Use Cosmetics with Care.

Cosmetics are not good especially for people who are being treated for acne. They must change the cosmetics they use such as foundation, blush, eye shadows and moisturizers. In order to avoid the development of acne use cosmetics that is oil free. Also avoid oily hair products for it may cause closed comedones. Therefore, use and apply products that are labeled as noncomedogenic.

We always want to have a fresh good-looking skin. In fact many of us are very conscious of our skin condition especially when it comes to acne. However not all people have enough knowledge to use the simpler and best ways to fight acne. Many of us fail to get the best result with the use of simple steps and we use the wrong treatment for our skin. We sometimes waste our money; effort and time in buying high-priced beauty products that will only make our skin worth nothing and trigger the condition of acne. However, the above are the top three acne skin care tips that will help you to start and maintain your skin in good condition without worrying about acne.

குழந்தைகளும் அவற்றின் பற்களைப் பேணுதலும்

பிள்ளைகளின் பற்களை ஏன் பேண வேண்டும்?

பிள்ளைகளின் முதற் பற்களைக் பேணுவது அவர்களின் ஆரோக்கியத்துவத்திற்கும் பலமான ஆரோக்கியமான இரண்டாவது பல்லுக்கும் முக்கியமானது.

ஏன் ஆரோக்கியமான முதற் பல் முக்கியமானது?

ஆரோக்கியமான பற்களைக் கொண்ட பிள்ளைகள் தாம் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டிய சத்துள்ள உணவுகளை உண்ணக் கூடியவர்கள். சூத்தைப் பற்கள் வலிப்பனவற்றுடன் நல்லாரோக்கியத்திற்கு வேண்டிய கடினமான உணவுகளான பழம், மற்றும் காய் கறிகள் போன்றவற்றை உண்பது கடினமானது. பிள்ளை உண்பதை நிறுத்தும், அல்லது கூடிய காலம் இளகிய உணவுகளை உண்ணும்.

குழந்தைப் பற்கள் பிள்ளையின் பேச்சு வளர்ச்சிக்கு உதவுவன.

அவை வளர்ந்த பற்கள் முளைப்பதற்கு ஆயத்தமாகும் போது வேண்டிய இடத்தை வைத்திருப்பன. சூத்தையால் குழந்தைப் பற்கள் அகற்றப் பட்டால், எஞ்சிய பற்கள் நகர்ந்து வளர்ந்த பற்கள் வெளிக்கிடும் இடத்தைப் பிடிப்பன. இது பற்கள் “கூடுதல்” ஆகியவற்றிற்கு இடமளிப்பதோடு பின்னர் அதி செலவுடைய சிகிச்சையை அவசியமாக்கலாம்.

பிள்ளை எப்போது தனது முதற் பல்லைப் பெறும்?

வழமையாக பற்கள் 3க்கும் 15 மாத வயதிற்குமிடையில் தோன்றத் தொடங்குவன. இந் நேரத்தில் பிள்ளைகள் இரண்டரை வருட வயதை அடையும் போது தமது குழந்தைப் பற்கள் 20 பதையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

குழந்தைப் பற்களைச் சுத்தம் செய்வதற்கு எது சிறந்த வழி?

முதலில் தினசரி பற்களின் மேற் பரப்பை சுத்தமான துணியினால் துடைப்பது சிறந்தது. பற்பசை அவசியமில்லை. ஒரு வருடத்தின் பின், ஒரு மிருதுவான (பற்பசையற்ற) குழந்தைத் தூரிகையால் தினசரி இரு தடவை சுத்தம் செய்யவும். ஒரு தடவை மட்டும் தினசரி சுத்தம் செய்ய முடியுமானால், இரவில் குழந்தை தூங்கச் செல்ல முன்பென்பதை நிச்சயப் படுத்தவும். குழந்தை துப்புவதற்கு இயலுமான வயதை அடையும் போது (கிட்டத் தட்ட இரண்டு வயது) சொற்ப குழந்தைகளுக்கான பற்பசையைப் பாவிக்கலாம். ஆரம்பத்தில் குழந்தைகளுக்கான பற்பசையை சிறுதளவு தடவவும், மெதுவாக அளவைக் கூட்டிப் பிள்ளை ஆறு

வயதாகும் போது ஒரு கடலையளவுக்குக் கூட்டவும்.

வேறு எவ்வழியில் தம் குழந்தையின் பற்களில் சூத்தை ஏற்படுவதை பெற்றோர் தவிர்க்கலாம்?

“ஆறுதல்” போத்தல்களை, விசேடமாக இரவில் தவிர்க்கவும். குழந்தைகளின் பற்கள் தேய்வுதலுக்கு

முக்கிய காரணம் ஒரு போத்தல் சாறு அல்லது ஏனைய இனிப்புப் பானம் அல்லது பால் கூட அவர்கள் தூங்க வைக்கும் போது கொடுப்பது. பிள்ளைகளின் பற்களை இவ்வாறான திரவங்களில் நீண்ட நேரம் குளிப்பாட்டும் போது அது தேய்வுதலை ஏற்படுத்தும் கிருமிகளைக் கவரும். இவ்வாறான போத்தல்களைப் பகலில் அடிக்கடி குழந்தை களைச் சூப்ப விடுவதும் சூத்தையை ஏற்படுத்தலாம். உணவு வேளை குழந்தைகள் பால் அல்லது சிறுதளவு சாறு பெறுவது ஏற்கப் படுவதாகும். ஆனால் உணவு வேளைக் கிடையிலல்லை. இரவில் போத்தல் கொடுக்கப் பட்டால் இனிப்பூட்டாத கொதிக்க வைத்த நீரே சிறந்தது.

உணவு வேளைக்கிடையில்

குழந்தைகளுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இனிப்பூட்டியவற்றைக் கொடுப்பதைத் தவிர்க்கவும். (ஆனால் உணவு இறுதியில் இனிப்பான ஒன்றைக் கொடுப்பது சரி).

உங்கள் சொந்தப் பற்களையும் முரசையும் ஆரோக்கியமாக வைத்திருங்கள். குழந்தைகளை முத்தமிடும் போதோ அல்லது அவர்களின் உணவை சுவை பார்க்கும் போதும் பெற்றோர் தேய்வை ஏற்படுத்தும்

கிருமிகளைக் பரவச்செய்யக்கூடும்.

குழந்தைகளுக்குப் பல் முளைப்பதை பெற்றோர் எவ்வாறு கூற முடியும்?

ஏரிச்சற் படுவது, எச்சில் வடிவதும் சகலதையும் வாயிற் போடுவதும் பொது அறிகுறிகளாகும். முரசுகள் சிவப்பாகவும் வீங்கியும் தோற்றிக் கடினமாகவும் இருக்கலாம். குளிர்ான எதையும் சப்புவது உதவலாம் (முளைக்கும் பல் வளையத்தை குளிர்ப் பதனப் பெட்டியில் ஆயத்தமாக வைக்கவும்). காச்சலாக உணர்வதும் பல் முளைப்பதற்கு அறிகுறியாகலாம், அல்லது வேறொன்றின் அறிகுறியாகலாம். கவலைப் பட்டால் உங்களது குடும்ப வைத்தியரை அணுகவும்.

சூப்பியை உபயோகிப்பது குழந்தையின் பல்லைப் பாதிக்குமா?

சூப்பியை (அல்லது பெரு விரலைச்) சூப்புவது மூன்று வயதிற்கு முன்னர் அனுமதிக்கக் கூடியது. அதன் பின்னர் அதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும். ஏனெனில் அது முன்வரிசை மேற் பற்களை முன்னுக்குத் தள்ளலாம்.

பிள்ளை எப்போது பல் சிகிச்சை வைத்தியரைக் காண வேண்டும்?

சுமார் இரண்டு வயதாகும் போது. ஏதாவது பிரச்சினை ஏற்படுமா என்பதைக் கண்டு பிடிக்க இது ஒரு நல்ல வழி. இதனால் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப் படலாம். அத்துடன் அது பிள்ளைகள் பல் சிகிச்சை வைத்தியருடன் பரிசீலனாவதை ஏற்படுத்தும்.

1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி **வந்தேன், பிழைத்தேன் போதும் என்ற நிலையில்...**

நடந்தது என்ன?

சென்ற நவம்பர் மாதம் 29ந் திகதி இரவு இலங்கை ஜனாதிபதியைச் சமந்து வந்த விமானம் லண்டன் விமான நிலையத்தை இரவு 10 மணியளவில் வந்தடைந்தது. அவரதும் அவரினது குழுவினரின் வருகையையும் எதிர் பார்த்து, அவர்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முகமாக சுலோகங்கள் தாங்கிய பதாகைகளுடன் புலிக்கொடிகளுடனும் இராஜபக்சவிற்கு எதிரான முழக்கங்களை எழுப்பிக் கொண்டு 400 பேர் வரையிலான கூட்டம் காத்திருந்தது. இதனால் வழமையான வழியில் வெளியே வர முடியாத ஜனாதிபதியும் அவரது பரிவாரங்களும் வேறு வாசல் வழியாக அவர்களுடைய தங்கும் விடுதிகளுக்கு பிரித்தானிய காவல் துறையின் பாதுகாப்புடன் சென்றடைந்தனர்.

அடுத்த நாள் மாலையில் இராஜபக்ச தங்கியிருந்த விடுதியின் முன் ஆர்ப்பாட்டமும், தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் சிறையில் இருக்கும் முன்னாள் இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகாவின் ஆதரவாளர்கள் சிலரும் பங்கு பற்றியிருந்தார்கள்.

இதேநேரம் ஒக்ஸ்போர்ட் யூனியன் சங்க அங்கத்தவர்கள் சிலர் இராஜபக்ச பேசுவதற்கு ஆதரவாகவும் சிலர் அதற்கு எதிராகவும் பிரிந்து தமது கருத்துக்களை ஒக்ஸ்போர்ட் சங்க நிர்வாகிகளுக்குத் தெரிவித்தனர். சங்க அங்கத்தவர்களின் எதிர்ப்பிற்கு உந்துகோலாக இருந்தது அக்காலக் கட்டத்தில் 'சனல் 4' ஒளிபரப்பிய இலங்கையில் நடைபெற்ற போர்க்குற்றம் சம்பந்தமான காண்ஒளிக் காட்சிகளெனக் கூறப்பட்டது.

இதேவேளை உலகளாவிய புலம்பெயர் தமிழர்களிடமிருந்து ஒக்ஸ்போர்ட் யூனியன் சங்க நிர்வாகிகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட ஏராளமான மின்னஞ்சல்கள், தொலைபேசி அழைப்புகள் என்பனவும், தேம்ஸ் வலிகாவல் துறையினரின் அழுத்தமும் சேர்ந்து அவர்களை ஒரு முடிவிற்குத் தள்ளியது.

தேம்ஸ்வலி காவல்துறையினரின் இராஜபக்சவின் ஒக்ஸ்போர்ட் வருகையினால் ஒக்ஸ்போர்ட் வாழ் மக்களுக்கும் மாணவ சமுதாயத்திற்கும் ஏற்படக்கூடிய இடைஞ்சல்களையும் அபாயத்தையும் கருத்திலெடுக்கும் படி ஆலோசனை கூறியிருந்தனர். இதன் அடிப்படையில் டிசம்பர் மாதம் 2ந் திகதி நடைபெற இருந்த இராஜபக்சவின் சொற்பொழிவு கைவிடப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது டிசம்பர் மாதம் 1ந் திகதி காலை ஜனாதிபதிக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

இச் சொற்பொழிவை ஒக்ஸ்போர்ட் யூனியன் இரத்துச் செய்ததன் பின் பலவகையான அபிப்பிராயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இராஜபக்ச சரியான வகையில் அறிவுரை செய்யப்படவில்லையென சில கருத்துக்களும், தனது வழமையான அகம்பாவத்தினால் அவ்வாறான அறிவுரைகளை நிராகரித்ததாகவும் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் இராஜபக்சவின் பிரித்தானிய வரவும் அவருக்கு எதிராக தமிழ் மக்கள் வெளிப்படுத்திய எதிர்ப்பும் பல இடங்களில் அதிர்ச்சியையும் அவமானத்தையும் ஒரு சாராருக்கு ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் அனேகமான தமிழ் மக்களுக்கு இது ஒரு மகிழ்ச்சியான நிகழ்வாகவே அமைந்திருந்தது.

இது ஒரு நாட்டின் தலைவனுக்கு ஏற்பட்ட அவமரியாதை அதனால் ஒரு நாட்டிற்கே ஏற்பட்ட அவமானம் என அவரது விசுவாசிகளும் ஆதரவாளர்களும் கங்கணம் கட்டி நிற்க, இது தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியென்றும் மக்கள் பலத்தினாலும் சட்ட ஒழுங்கை மீறாத ஆர்ப்பாட்டத்தினாலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தம் எதிர்ப்பை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்ட முடியும் என்று தமிழ் மக்கள் பெரும்பாலோர் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளனர்.

இராஜபக்சவின் சொற்பொழிவு இரத்து செய்யப்பட்டமை பேச்சுச் சுதந்திரத்திற்குக் கிடைத்த சாவு மணி என்றும் பேச்சு சுதந்திரத்தின் ஆணி வேரான ஒக்ஸ்போர்ட்

யூனியனே பேச்சு சுதந்திரத்தைக் குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டது என்று கொடி உயர்த்துவோர் ஒரு புறம். பேச்சு சுதந்திரத்தை ஏற்கெனவே குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்ட ஒரு நாட்டில், அரசாங்கத்திற்கு எதிராக எழுதும் பத்திரிகையாளர்கள் காணாமற் போவதும், நாட்டைவிட்டு விரட்டப் படுவதும் சாதாரண நிகழ்ச்சியாகி விட்ட வேளையில், வெளிநாட்டு நிருபர்களைத் தடைசெய்து வைத்துள்ள ஒரு அரசாங்கத்தின், அவசரகாலச் சட்டத்தை உபயோகித்து உள்ளூர் மக்களின் உணர்வுகளையும், குரல்களையும் அடக்கி வைத்திருக்கும் ஒரு நாட்டின் ஜனாதிபதியின் பேச்சு சுதந்திரத்திற்காக அவரின் ஆதரவாளர்களும், அதிகாரிகளும் பேசுவது நகைப்புக்கிடமான விடயமாகும்.

இது ஒரு நாட்டின் தலைவருக்கு நேர்ந்த அவமானம். அதனால் இது அந்த நாட்டின் ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் நேர்ந்த அவமானம் எனச் சீறிப் பாயும் இராஜபக்ச விசுவாசிகள், அந்த நாட்டின் குடிமக்கள் பலர் இரண்டாந்தர மக்களாக, குற்றம் செய்யாத கைதிகளாக, நாதியற்ற இடம் பெயர்ந்தவர்களாக, உணவிற்கும் உடைக்கும் கையேந்தி நிற்பவர்களாக வாழும்போது மெளனம் சாதிப்பது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதுதானா?

தமிழர்களாகப் பிறந்த ஒரே காரணத்திற்காக, குழந்தைகள், பெண்கள், வயோதியர்கள் என்ற பாடுபாடு இல்லாது சாதாரண பொதுமக்களை ஈவு இரக்கமின்றிக் கண்டு போட்டுக் கொன்றழித்த கோலத்தைக் கண்டும் காணாமற் இருந்த இந்த இராஜபக்ச ஆதரவாளர்கள் 'அவர்களுள் இலங்கைக் குடிமக்கள் தான்' என்ற உண்மையை மறந்திருந்த இந்த இராஜபக்ச விசுவாசிகள், இலங்கைப் பிரசை என்ற வார்த்தைக்கு இன்று இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முதலைக் கண்ணீர் விடுவதன் காரணம் என்ன?

புலத்தில் வாழும் தமிழர்களின் இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்களை இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளிவிடும் என்று வாதாடும் நலம் விரும்பிகள் இப்போது இலங்கையில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அறிவார்களா?

காணிகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு, திட்டமிட்டே அரசு அதிகாரிகளினாலும், அரசியல்வாதிகளினாலும் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு வாழ்வாதாரங்களை இழந்து வாழ்க்கையே சூனியமாகி நிற்கும் ஆயிரக்கணக்கான விதவைகளுக்கும், ஆதரவற்ற சிறுவர்களுக்கும் அவர்கள்

வாழ்வு மேம்படுவதற்கு செய்ய வேண்டியதென்ன என்று கூற முடியுமா?

உலக நாடுகளினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொண்டு நிறுவனங்களையும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உதவி நிறுவனங்களையும் வடஇலங்கையில் தடை செய்தும், உள்ளூர் தொண்டர் நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தியும் மக்களை அடிமைகளாக நடாத்தும் இந்த அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் இனிமேலும் எந்த இக்கட்டான நிலையைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தந்து விட முடியும்?

உலக நாடுகளினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சட்டங்களைச் சிறிதும் மதிக்காத ஒரு அரசாங்கத்தின் அதிபருக்கு உலக நியதிகளினதும் தகுதிகளினதும் அடிப்படையில் எமது எதிர்ப்பைக் காட்டுதல் இயலாத காரியமாகும். அதனால் இதுபோன்ற எதிர்ப்புகளும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் போர்க்குற்றங்களை நிகழ்த்தியுள்ள, அரசு தலைவர்கள், சிவில் நிர்வாகிகள் இராணுவத் தளபதிகள் ஆகியோரை உலக அரங்கில் நிறுத்தவும் உலக மக்களின் கண்களைத் திறக்கச் செய்யவும் சர்வதேச அரசாங்கங்களுக்கு உண்மை நிலையை உணர்த்தவும் முடியும்.

நாம் பேசாது இருப்போமானால் உலகமும் பேசாது இருந்து விடும். பல்லாயிரக்கணக்கான இளம் உயிர்களை கொலை வெறி பிடித்த இந்த ஆட்சியாளர்களுக்குப் பலி கொடுத்து விட்டோம். பல்லாயிரக்கணக்கான இளம் குருத்துக்கள் தாமாகவே ஈழத்தமிழ் இனத்திற்காக ஆகுதியாகி விட்டனர். இவர்களின் இழப்பை நாம் எந்தவிதத்தில் ஈடு செய்யப் போகிறோம்? அவர்களின் கனவை என்றோ ஒரு நாள் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டியது எமது கடமை ஆகும்.

எனவேதான் உலகத்தின் கண்களைத் திறந்து தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு நடக்கும் கொடுமைகளை உணர வைத்து குற்றவாளிகளுக்குச் சட்டரீதியில் தகுந்த தண்டனைப் பெற்றுத்தர இப்படியான போராட்டங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் தொடர வேண்டியது அவசியமாகின்றது..

THE PEOPLES AND CULTURES OF PREHISTORIC SRI LANKA

DR. SIVA THIAGARAJAH

23

THE ARRIVAL OF THE PRAKRITS AND THE BRAHMI SCRIPT

THE TAMIL BRAHMI SCRIPT							
Vowels							
⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
a	ā	i	ī	u	ū	ē	ō
consonants							
+	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
k	ū	c	ū	!	η	!	n p m
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
y	r	!	v	!	!	r	η
D	⊃						
db	s						
vowelled consonants							
+	+	+	+	+	+	+	+
k,ka	kakāi	ki	kī	ku	kū	ke	kai

THE SOUTH INDIAN TAMIL BRAHMI SCRIPT USED IN SRI LANKAN INSCRIPTIONS BEFORE THE ARRIVAL OF THE ASOKA-BRAHMI SCRIPT. COURTESY: IRAVATHAM MAHADEVAN

⋈	⋈	⋈	⋈	⋈	⋈
a	ā	i	ī	u	ū
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
e	ai	o			
+	+	+	+	+	+
ka	kha	ga	gha	na	
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
ca	cha	ja	jha	ña	
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
ta	tha	da	dha	na	
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
ta	tha	da	dha	na	
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
pa	pha	ba	bha	ma	
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
ya	ra	la	la	va	
⊃	⊃	⊃	⊃	⊃	⊃
śa	śa	sa	ha		

THE NORTH INDIAN ASOKA-BRAHMI SCRIPT INTRODUCED TO SRI LANKA IN ABOUT 250 BCE

THE ARRIVAL OF THE PRAKRITS AND THE BRAHMI SCRIPT

The establishment of long distance trade to South India and Sri Lanka by the traders from the west has commenced at a very early date. From about the second millennium BCE, Mediterranean trade had created a demand for the products of the South India and Sri Lanka regions. The emergence of the

Phoenicians, the daring long distance traders of this time, seems to have had some link to the beginnings of West Asian trade in the Indian Ocean. The demand for the products of the South India-Sri Lanka region in the Mediterranean area appears to have provided the stimulus for the emergence of an internal trade network in his region and the exploitation of resources.

We have already seen that during the first millennium BCE, the earliest Indo-Aryan towns have begun to appear. Radiometric analysis have provided dates of 756 BCE for Sohagaura, 752 BCE for Hastinapura, 484 BCE for Ahichchatra and 406 BCE for Kausambi for their beginnings. It was during this period that maritime trade had begun in the Gangetic Valley and Gujarat. The long distance traders from the north have been arriving in South India by the early centuries of the millennium.

The development of long distance trade brought North Indian traders whose dominance had made Prakrit the *lingua franca* of South Asian trade. The introduction of Prakrit was without doubt one of the far-reaching results of the long distance trade. But there were also other important aspects of North Indian culture that flowed as a consequence of this trade. These may be called the process of Sanskritisation (Indrapala, K. 2006: 99). Long distance trade along the western and eastern coasts of India reached an active phase during the early centuries of that millennium, crating a lucrative market in luxury goods in the ports of Sri Lanka and Tamil Nadu by the middle of the millennium.

THE BRAHMI PHONETIC SCRIPT

Long before the adoption of the phonetic script known as Brahmi, the people of peninsular India and Sri Lanka did use a kind of writing system is a fact that cannot be disputed. They used a set of characters called graffiti symbols or non-Brahmi characters, which have survived as graffiti marks inscribed on sherds of pottery. These graffiti characters remain undeciphered, and until these are deciphered it is not possible to identify the language or languages used by these people. With its arrival the Brahmi characters replaced the ancient graffiti of the pottery.

The Brahmi script is one of the most important writing systems of the world by virtue of its spread, and influence. This script was first deciphered in 1837 by James Prinsep, an archaeologist, philologist and official of the British East India Company. It represents the earliest post-Indus corpus of texts, and some of the earliest historical inscriptions of India and Sri Lanka. Most importantly, it is the ancestor to hundreds of scripts found in South, Southeast and East Asia.

The appearance of the Brahmi script in the Indian subcontinent is generally dated to the middle of the first millennium BCE. The potsherds with Brahmi graffiti discovered in excavations at Anuradhapura has been Radio-carbon dated to 500-700 BCE (Deraniyagala, S.U. 1995: 745), and the archaeological findings at Adichanallur, in South India by the Archaeological Survey of India have indicated that the Tamil Brahmi inscriptions may have dated from as far back as 700-800 BCE (The Hindu, 26/05/2004, 17/02/2005). The dating of the origin of Brahmi may have to be revised in the light of the new radiometric findings.

The origin of the Brahmi script is still an intriguing subject for scholars. More than a century of scientific archaeological work in West Asia and South Asia has failed to provide any clues to the origin of Brahmi. It makes its appearance suddenly as a well developed writing system which spread rapidly over the whole of South Asia and then began a process of regional development that culminated in the birth of all modern South Asian scripts, except the one used for Urdu.

It is not impossible, in the context of the rapid advances towards urbanisation and civilization that were being made in South Asia in the first millennium BCE, for a South Asian community or an intelligent individual to have invented the script. But the fact that all available written material in South Asia shows the earliest script itself in an advanced, well-tried form, without any evidence of innovative attempts or early forms goes against such an assumption. It is hard to reject the view that Brahmi was introduced basically in the form in which we see it in the third century BCE (except for certain regional variations) as a fully developed script (Indrapala, K. 2006: 119).

Several theories have been put forward to explain the origin of the Brahmi script including its origin from the Indus script. But the lack of any textual evidence between the end of the Harappan

period at about 1900 BCE and the appearance of the Brahmi inscriptions about 500 BCE makes the Indus origin of this script highly unlikely.

Of the many theories about the origin of the Brahmi script the most convincing is that it was introduced by the traders from West Asia. Of all the scripts used in the first millennium BCE, before the advent of the earliest Brahmi records, it is the script of some Mediterranean communities that resemble Brahmi. And among all the Mediterranean traders the Phoenicians seems to be the most likely. The Phoenicians have been celebrated not only as 'vaunted seafarers and intrepid explorers' but also as 'learned scribes, who passed on the modern alphabet'. The Phoenician linear alphabetic script, it is believed, emerged at the end of the second millennium BCE as a result of simplifying and abstracting a system of pictographic character writing that was in use in the Sinai peninsula (Indrapala, K. 2006: 120).

With its twenty-two consonants, the Phoenician alphabet spread quickly in various directions. By the ninth century BCE, the new alphabet had been adopted by many Mediterranean languages such as Hebrew, Aramaic and Ammonite. With the Phoenician commercial expansion, the alphabet was exported to areas in the Western Mediterranean as well. As mentioned earlier the Phoenicians were trading in the ports of the western coast of India early in the first millennium BCE, it will not be surprising that they had inspired the local elite to adopt a system of writing for elementary recording of transactions and labelling. Looking at the Phoenician alphabet and the principles behind it, an intelligent local elite member could have easily devised the Brahmi script with or without the help of a Phoenician scribe. This may explain the developed stage at which we see the appearance of Brahmi. As Michael Cook has suggested, the invention of the Brahmi script seems to be the result of stimulus diffusion (Indrapala, K. 2006: 120; Cook, M. 2004: 45).

It appears that the Phoenicians themselves may not be the inventors of the script they used. 'A uniform system of naming the letters of the alphabet was adopted by the Dravidians and their descendants, the Tamils and Sinhalese of Sri Lanka. In contrast, the Phoenicians had named their letters in such a haphazard and disorderly manner as to betray the fact that the names of the Semitic letters had been borrowed from different sources. If the Phoenicians were the inventors of their own phonetic alphabet would they not have adopted a uniform system of naming their letters?' (Xavier, J.T. 1977: 113).

PHOENICIAN 1500 BC - 1000 BC LETTERS NAMES	GREEK 700 BC - 500 BC LETTERS NAMES	ROMAN 50 BC LETTERS SOUND	TAMIL-BRAHMI 300 BC LETTERS	SINHALA-BRAHMI 200 BC LETTERS SOUND
⋈ Meph	Α Α Alpha	A Mh	⋈	⋈ a, ai, ā
⊃ Beth	Β Β Beta	B Bh		
⊃ Gimel	Γ Γ Gamma	C Kay		⊃ ga, oi
⊃ Daleth	Δ Δ Delta	D Day	⊃	⊃ e, ai, ā
⊃ He	Ε Ε Epsilon	E Eh		⊃ gha, oo
⊃ Vau	Ϝ Ϝ Digamma	F Fj	⊃	⊃ ja, ā
⊃ Kheth	Η Η Eta	H Hh		
⊃ Yod	Ι Ι Iota	I Ea		⊃ sha, oi
⊃ Kaph	Κ Κ Kappa	K Koh	⊃	⊃ a, ai, ā
⊃ Lamed	Λ Λ Lambda	L El	⊃	⊃ u, ā, ā
⊃ Mem	Μ Μ Mu	M Em		
⊃ Nun	Ν Ν Nu	N En	⊃	⊃ ta, ā, ā
⊃ Ayin	Ο Ο Omicron	O Oh	⊃	⊃ va, ai, ā
⊃ Pe	Π Π Pi	P Bay	⊃	⊃ pa, ai, ā
⊃ Koph	Ϟ Ϟ Koppa	Q Koo	⊃	⊃
⊃ Resh	Ρ Ρ Rho	R Air	⊃	⊃ cha, ai, ā
⊃ Shin	Σ Σ Sigma	S Ess	⊃	⊃ ya, ai, ā
⊃ Tau	Τ Τ Tau	T Tay	⊃	⊃ ha, ai, ā
	Υ Υ Upsilon	V Os		
	Ϝ Ϝ	V		
⊃ Samach	Χ Χ Xi	X Ecy		
	Ϛ Ϛ Upsilon	V U	⊃	⊃ a, ai, ā
⊃ Zayin	Ζ Ζ Zeta	Z Zayla	⊃	⊃ na, ai, ā

THE EVOLUTION OF GREEK, ROMAN, TAMIL-BRAHMI AND SINHALA-BRAHMI LETTERS FROM THE PHOENICIAN ALPHABET. COURTESY: Dr.J.T.XAVIER.

Continuation from Page No. 12

THE PRAKRIT LANGUAGE IN SOUTH INDIA AND SRI LANKA

The most notable linguistic development in North India after the period of Vedic Sanskrit and other Old Indo-Aryan dialects is the emergence of the Prakrits or Middle Indo-Aryan dialects. The Prakrits were the languages spoken by the general population. The speakers of the Prakrits were not only the new migrants but descendants of all other prehistoric peoples of North India who mixed-up the Old Indo-Aryan with their native dialects to produce this amalgamated new dialect. It was not the Classical Sanskrit but these Prakrit languages that played an important part in the economic and cultural development during the first millennium BCE.

The North Indian long distance trade along the coastal sea routes and across the Deccan passes brought the Prakrit-speaking traders to various trade centres in South India during the first millennium BCE. The social standing of the Prakrit introduced by these traders was further enhanced by the religious influence aroused by the Buddhist, Jaina and the Ajivaka monks who crossed over to the south from about the fourth century BCE.

A study of the earliest inscriptions of South India show that Prakrit had a much greater impact in Andhra, Karnataka and northern Tamil Nadu than in southern Tamil Nadu. Although the people were communicating in Telugu, all the earliest inscriptions of Andhra Pradesh are in Prakrit. The earliest inscriptions of the Pallavas in northern Tamil Nadu are also in Prakrit. But in southern Tamil Nadu almost all the earliest stone inscriptions are in Old Tamil, some of them showing the influence of Prakrit. However, some of the potsherd inscriptions found in southern Tamil Nadu were written in Prakrit.

Almost all the material with Brahmi writing in the inscriptions of Sri Lanka can be dated from 300 BCE. The only exceptions are the potsherds with Brahmi graffiti discovered in excavations at Anuradhapura radio-carbon dated to 700-500 BCE. Graffiti on pots, which were almost always names, were used to indicate ownership, and traders inscribed their names on pots to show ownership of the contents. Such material could have been part of the consignment brought from abroad, hence cannot be reliably used to determine the language spoken by the people who inhabited Anuradhapura at that time. However it provides clues relating to the contacts that the early urban centre of Anuradhapura had with the long distant traders as well as for the revelation that the Brahmi script was known, at least at the elite level, at such an early stage in the history of the region.

Although the migration of a new group of people can bring in a new language along with them which could dominate the existing population and bring about a replacement of the earlier language, this is not always the case. Cambridge University archaeologist Professor Colin Renfrew argues that language replacement of an extant population can occur without a change in population through a process of *Elite Dominance*. The arrival from outside the territory of a relatively small group of highly organized people, speaking a different language, who because of their military effectiveness are able to dominate the existing population, and can bring it into effective subjugation. The two languages will then exist side-by-side for some time, with many of the population, probably both the indigenous and the immigrant, becoming bilingual. In some circumstances the newcomers will be assimilated and their foreign languages forgotten. In others it is the language of the newcomers which prevails, while that of the original population, although they were the more numerous, dies out. (Renfrew, C. 1998: 132).

Elite Dominance is not always a necessary prerequisite for language replacement. There is another view put forward by the Sherratts, who argues that it is possible for language replacement to occur through prolonged trade contact. Trade networks involving directional exchange can lead to a slow process of language replacement (Sherratt, A. & Sherratt, S., 1988: 584-91). Coningham and colleagues believe that either of these or a combination of these processes may be the cause of the language replacement to Prakrit in Sri Lanka (Coningham, R. et al. 1996:94).

It appears that the one or more forms of the Prakrit language/s which gave rise to the Sri Lankan-Prakrit (also called Sinhalese-Prakrit) had arrived in the island as the language of the trade, two or three centuries before the arrival of Pali, the language of Buddhism which arrived in the third century BCE. The Indian Prakrits of the third century BCE as seen in the Brahmi cave records are considerably different from the Sri Lankan-Prakrit. Many words and phrases appearing in the Sri Lankan-Prakrit are absent in the Indian Prakrits. Thus, it is not possible to identify from which region in India did the Sri Lankan-Prakrit arrived in the island. Although there is some resemblance to the Prakrit used in the Andhra inscriptions it did

not originate there. This has led to the speculation that the Sri Lankan-Prakrit originated in Sri Lanka by the mixing up of Elu, Tamil, Munda and other indigenous languages with the Prakrits that arrived from North India.

THE TWO FORMS OF BRAHMI SCRIPTS

An analysis of the pre-Common Era Brahmi inscriptions of Sri Lanka reveals that there are two layers of Brahmi scripts present in these inscriptions, reflecting that the authors of these inscriptions being exposed to different cultural waves emanating from India. They are a Pre-Buddhist and a Buddhist layer.

The pre-Buddhist Brahmi script of Sri Lanka had typical forms for a, i, ma, na, ra, la, _la, similar to the Southern Brahmi, which are absent in the North Indian Brahmi, and which survived for a few centuries in Sri Lanka before they got submerged into the Buddhist layer of the pre-Common Era inscriptions. Buhler who discovered this script in Tamil Nadu called this in 1904 as the *Dravidi* script (Buhler, J.C. 1904), while Mahadevan named it *Tamil Brahmi* (Mahadevan, I. 1966).

Sri Lankan epigraphist P.E.Fernando, while observing the close similarity between the script of the inscriptions of Tamil Nadu and the early script of Sri Lanka observed that "A school of scribes differing in several respects from those who carved the inscriptions of Asoka was existing in South India and Sri Lanka and was practising its art in these regions even before the time of Asoka." (Fernando, P.E. 1989: 19-24). Similar observations were also made by Saddhamangala Karunaratna a few years earlier (Karunaratna, S. 1984: 71-91).

Apart from the early inscriptions of Sri Lanka which shows the typical *Tamil Brahmi* forms a, i, ma, na, ra, la and _la, the excavations at Anuradhapura (Wimalasena, N.A. 1998: 27) and Akurugoda (Weisshaar, H.J. et al. 2001: 160) have shown the presence of typical *Tamil Brahmi* form la which is absent in the North Indian Brahmi. So also another form na peculiar to the *Tamil Brahmi* has been found at Akurugoda on the coins (Bopearachchi, O. & Wickremasinghe, R. 1999: 56-59).

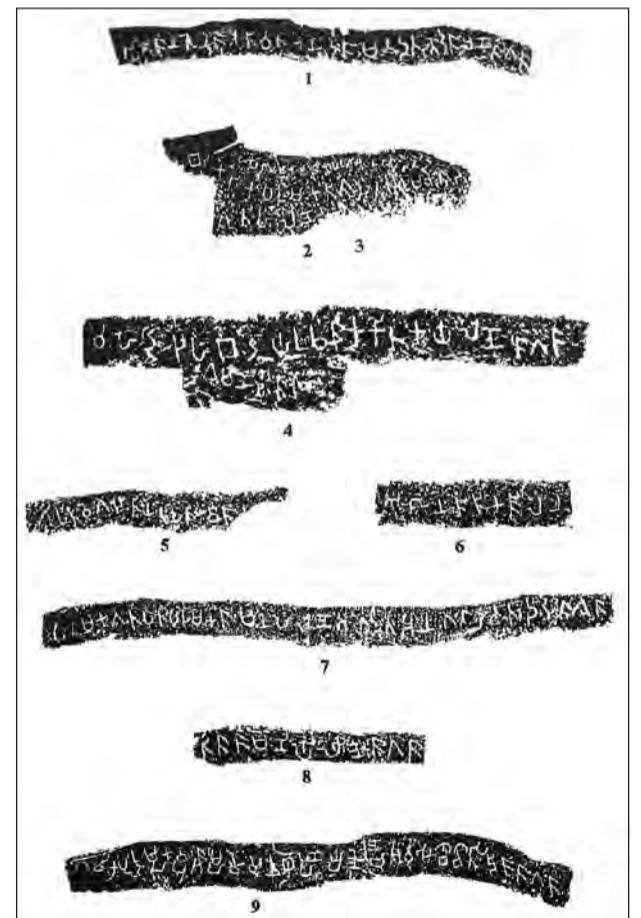
There is enough evidence to indicate that the people of South India and Sri Lanka have adopted a common *Tamil Brahmi* script before it went out of vogue in Sri Lanka with the introduction of the North Indian Brahmi script associated with Buddhism. The sightings of these earliest Brahmi inscriptions in Sri Lanka in close proximity to the Megalithic burials give an indication as to the cultural link which existed between these. This link is further reinforced by the non-Brahmi graffiti symbols found in the Megalithic pottery as well as in the Early Brahmi inscriptions of Sri Lanka. Unlike in Tamil Nadu and Sri Lanka the Early Brahmi inscriptions of North India have never had any graffiti writings associated with them. These graffiti writings disappear at the beginning of the Common Era as the North Indian Brahmi establishes itself.

SRI LANKA		PENINSULAR INDIA	
No.	GRAFFITI SYMBOLS	NON-BRAHMI SYMBOLS	GRAFFITI SYMBOLS
1.	Ge (1) 55	Peri Riti AP } 2048	Sali (9) Fig. 13.1
2.	Ge (1) 52 Pom (4)	Riti (2) 23	
3.	Ge (1) 39-40	Eru (1) 10 Nava (1) 20	Kor (1) 4 Al (1) 104
4.	Ge (1) 49	Nat Sit } (1) 14	(1) 57 (13) Fig. 39.6
5.	Ge (1) 15, 28, 68	Mi (1) 8	Sali (9) Fig. 13.
6.	Ge (1) 24 Kan (5) 24	Am	San (1) 28
7.	Pom (1) 9 do. (6) 28 Ge (1) 41 do. 43 do. 44	Mul (1) 42	
8.	Pom (1) 7-8	Pata Tom (1) 90-91	
9.	Ge (1) 80	Mi (1) 2a	
10.	Ge (1) 3, 24	Ri Riti } 100 24	

SOME GRAFFITI SYMBOLS FOUND IN SRI LANKAN AND PENINSULAR INDIAN INSCRIPTIONS
COURTESY: SUDHARSHAN SENEVIRATNE, 1984

SRI LANKA		PENINSULAR INDIA	
No.	GRAFFITI SYMBOLS	NON-BRAHMI SYMBOLS	GRAFFITI SYMBOLS
11.	Kol (1) H. 5 Pom (1) 6 Ge (1) 11	Pata Tom Riti } (1) 16a	Ti (1) 149-150
12.	Ge (1) 66	Kg (1) 27	
13.	Ge (1) 65	Kg (1) 26	Tm (1) 46 (2) Fig. 5.2
14.		Mul (1) 45	(1) 78 Al (1) 104
15.		Nat (1) 15	Tm (1) 21
16.		Ves (1) 116	Sali (9) Fig. 21.91 Tn (1) 150, 155 Al (1) 104
17.		PK (1) 38	An (1) 6
18.		Peri (1) 11a	Kor (1) Tn (1) 98
19.		Riti (1) 19	Al (1) 104
20.		Pic (1) 35	Tn (1) 147, 152
21.	AK (1) 24	Han Dav Dam Gal } (1) 2	
22.	Ge (1) 6	Nava (1) 29	(1) 4, 5

SOME GRAFFITI SYMBOLS FOUND IN SRI LANKAN AND PENINSULAR INDIAN INSCRIPTIONS

COURTESY: SUDHARSHAN SENEVIRATNE, 1984
SRI LANKAN BRAHMI INSCRIPTIONS:
COURTESY: PARANAVITANA, S. 1970.

RISE OF THE INDIAN MERCANTILE COMMUNITY AND THE SPREAD OF PALI WITH BUDDHISM

The period between 200 BCE and 300 CE saw the rise of the Indian Mercantile community. The Mauryan empire had opened up the sub-continent by building roads and attempting to develop a uniform system of administration. The occupation of north-western India by non-Indian peoples was advantageous to the merchant, since it led to trade with regions which had as yet

Continuation from Page No. 13

been untapped. The Indo-Greek kings encouraged contact with western Asia and the Mediterranean world. The Shakas, Parthians and Kushanas brought Central Asia into the orbit of the Indian merchant and this in turn led to the trade with China. The Roman demand for spices and similar luxuries took Indian traders to South-East Asia and brought Roman traders to South and West India. Through all the political vicissitudes of the Shungas, Satvahanas, Indo-Greeks, Shakas, Kushanas, Cheras and Cholas, the merchant continued to grow from strength to strength (Romila Thapar 1966: 109).

Throughout all of India the merchant community prospered, as is evident from the inscriptions, from their donations to charities, and from the literature of the time. Not surprisingly the religions supported by the merchants, Buddhism and Jainism, saw their heyday during these centuries. However, this is not to suggest that economic activity was limited only to trade, or that agriculture had decreased; the latter continued to yield revenue. But the boom in mercantile activity had brought those associated with commerce to the fore (Romila Thapar 1966: 109).

From the Mauryan times the merchant guilds became an important factor in urban life, both in organizing production and in shaping public opinion. The vast majority of artisans joined the guilds, since it was difficult for them to compete as individuals against the guilds, which in addition offered social status and a degree of general security. Leading guilds were those of potters, metal-workers and carpenters. Their size and power can be gauged from the fact that even at an earlier period a wealthy potter named Suddalapputta had owned five hundred potter's workshops. In addition he had organized his own distribution and owned a large number of boats which took the pottery from the workshops to the various ports on the Ganges. With an increase in commerce, the major guilds became even larger (Romila Thapar 1966: 109-110).

The southern kingdoms were familiar with large-scale maritime trade and their literature refers to harbours, docks, lighthouses, custom offices, and all the usual buildings associated with ports. Whereas, on the whole, Indians preferred to allow sailors of other nations to transport their goods, the Cholas retained a large share in the carrying trade of the Indian Ocean. They built a variety of ships including light coastal vessels, larger ships built of single logs tied together, and yet larger ones for long distance voyages to Malaya and South-East Asia. According to Pliny the largest Indian ship was seventy-five tons, but other sources give bigger estimates. Ships holding three, five, or even seven hundred passengers are frequently mentioned in literary sources.

Almost the entire artistic expression of this age, whether architecture or sculpture centred on Buddhism; most of it was made possible through the patronage of wealthy merchants, guilds, and royal donations. Remains of religious architecture are the Buddhist stupas and the Buddhist cave-temples. The buildings of stupas and excavation of caves were accomplished mostly through generous donations from patrons, who were generally merchants.

The association of the mercantile community with the Buddhist religion is well documented in early inscriptions and literature. It was through the trading ships from the north and south of India that Buddhism and its textual language Pali entered Sri Lanka. Although King Asoka and his son Mahinda were associated with the introduction of Buddhism to Sri Lanka, it was the patronage of the mercantile community that brought the priests, artisans and sculpturers in large numbers to the island in their vessels.

THE INFLUENCE OF PALI

Among all the Prakrits, the language which had the most influence on the formation of the Sinhalese language was Pali. Pali is the language of many of the earliest extant Buddhist scriptures, most importantly, the *Tripitaka*, a record of Buddha's life and teachings. Pali, along with Ardhamagadhi were the two literary languages among the Prakrit language family, and the two remain the liturgical languages of Theravada Buddhism and Jainism respectively.

Pali is a Middle Indo-Aryan language which is not a direct descendant of Vedic Sanskrit. Many of its morphological and lexical features betray the fact that it is not a direct continuation of Rgvedic Sanskrit; rather it had descended from a dialect or dialects which despite many similarities, are different from the Rgvedic Sanskrit (Thomas Oberlies, 2001: 1-14).

The Pali language was considered by the early Buddhists to be the same as Magadhi, the Prakrit spoken in Magadha. Several Theravada Buddhist sources refer to the Pali language, as the language spoken in Maghadha at the time of Asoka. But the problem arises, for the language of the Asoka inscriptions of the third century BCE, known to be written in Magadhi language; and this language is quite different from Pali. The identification of Pali as *Magadhan*, the language of Magadha, first appears in the commentaries, and some consider this as an attempt by the Buddhists to associate themselves most closely with the Mauryans.

In India there is no other dialect of middle Indo-Aryan with all the features of Pali. The Buddhist scholar Rhys Davids suggests that Pali may have originated as a form of lingua franca or common language of the people who spoke different dialects in North India, being in use at the time of the Buddha, and was employed by him (Rhys Davids, T.W. 2004).

Did the Buddha spoke the Pali language? Several modern scholars claim that there was no language known as Pali during the time of the Buddha. They regard this language as a hybrid showing features of several Prakrit dialects, subjected to a partial process of Sanskritization, which came to be first used around 300 BCE. As this language was not developed during his time, the Buddha could not have spoken it. Bhikku Bodhi, a present-day Buddhist scholar reckons that, while the language is not identical with any the Buddha himself would have spoken, it belongs to the same broad linguistic family as he might have used and originates from the same 'conceptual matrix' (Bhikku Bodhi, 2005).

Whatever the relationship of the Buddha's speech to Pali, the Canon was eventually transcribed and preserved entirely in the Pali language. Pali was ultimately supplanted in North India by Sanskrit following the formation of Classical Sanskrit by Panini, and all the Buddhist literature thereafter was written in Sanskrit. But in South India and Sri Lanka, Pali had survived for several centuries after the Common Era, producing some of the finest Buddhist texts in that language during this period.

REFERENCES

1. INDRAPALA, K. (Ed. 2006): *The Evolution of an Ethnic Identity*; Kumaran Book House, Chennai.
2. DERANIYAGALA, S.U. (1992): *The prehistory of Sri Lanka: an Ecological Perspective*; Dept. of Archaeological Survey, Colombo.
3. COOK, MICHAEL (2004): *A Brief History of the Human Race*, London.
4. XAVIER, J.T. (1977): *The Land of Letters*; Skyline, Trincomalee, Sri Lanka
5. RENFREW, C. (1988): *Archaeology and language: The Puzzle of Indo - European Origins*; Pimlico. London.
6. SHERRATT, A. & SHERRATT, S. (1988): *The Archaeology of Indo - European: An Alternative View*; *Antiquity* 62: 584-95.
7. CONINGHAM, R.A.E., ALLCHIN, F.R., BATT,C.M., & LUCY, D. (1996): *Passage to India? Anuradhapura and the Early Use of the Brahmi Script*, *Cambridge Archaeological Journal* (6) 1.
8. BUHLER, J.C. (1904): *Indian Palaeography*, *Indian Antiquary* Vol. XXXIII.
9. MAHADEVAN, I. (1966): *Corpus of the Tamil Brahmi Inscriptions*, Madras.
10. FERNANDO, P.E. (1989): *The Beginnings of Sinhala Script*, Education in Ceylon A Centenary Volume I, Colombo.
11. WIMALASENA, N.A. (1998): *A New Chronology for the letters appearing on the Pottery found near the place in the Citadel of Anuradhapura*, Paper submitted (in Sinhala) for the section E of the Sri Lanka Historical Association; Multi-Disciplinary International Conference on the occasion of the 50th Anniversary of Independence of Sri Lanka, 23-25 Feb. 1998.
12. BOPEARACHCHI, OSMAN & WICKREMasinghe, RAJAH (1999): *Ruhuna An Ancient Civilization Re-visited, Numismatic and archaeological Evidence on Inland and Maritime Trade*; Nugegoda.
13. ROMILA THAPAR (1966): *A History of India, Part 1*; Penguin Books, Middlesex, England.
14. THOMAS OBERLIES (2001): *Pali: A Grammar of the Language of the Theravada Tripitaka*, Walter de Gruyter GmbH & Co., Berlin, Germany.
15. RHYS DAVIDS, T.W. (1903; repr.2004): *Buddhist India*; Fisher Unwin, London.
16. BHIKKU BODHI (2005): *In the Buddha's Words*; Wisdom Publications, Somerville, USA.
17. PARANAVITANA, S. (1970): *Inscriptions of Ceylon, Early Brahmi Inscriptions, Vol. I.*, Dept. of Archaeology, Ceylon.

WHY IS IT SO ?

Prof. Munuswamy

Innocents are targeted,
- by evil geniuses!
Pious perish ,
- on perilous pilgrimages!
Good are losers,
- in the game of struggles!
Sweated labour is,
- subjected to starvations!
Judgments are reversed,
- same laws, similar processes!
Government finds helpless,
- with poor man's problems!
Inequality before law,
- an established fact!
Licensed misconduct,
- labeled as liberty!
Riches are reasoned,
- as luck in life's journey!
Poverty is equated,
- to fate and destiny!
Development demands,
- dislocation of the poor!
Globalization implies,
- going towards the west!
Education understood,
- as examinations and degrees!
Employment equated,
- to ability in earnings!
Work is confined to,
- to workers with conscience!
Executives are described,
- as executioners with packets!
Administrators function,
- with delays and destructions!
Rulers are supposed to be,
- hunters and accumulators!
Opposition creates obstructions,
- for publicities!
Media is meant for sensations,
- without substances!
Why is it so? How is it so?
ALMIGHTY HAS NO TIME,
- TO ANSWER THESE QUESTIONS!
HIS UNDERSTANDING IS POOR,
- OCCUPIED WITH DEVOTEES !
HIS UNFAMILIARITY OF THE
ISSUES,
- AS HUMAN NATURE IS COMPLEX!
HIS INDIFFERENCE TO
SUFFERINGS,
- AS EARTHLY LIFE IS EPHEMERAL!
HIS ETERNAL SILENCE,
- WOULD EVER REMAIN A MYSTERY!
GOD ALONE KNOWS
- THE GOODNESS IS ON DECLINE!
BUT, WHY IS IT SO? HOW IS IT SO?

To be Continued...

From the pages of Hansard- 50 YEARS AGO

The First FRANCHISE debate Debates in legislative council of Ceylon- Thursday, November 8, 1928.

**(Sir P. Ramanathan's speech continued
from last month)**

They cannot whilst serving or after serving sit by their master's side because they happen to have the suffrage, That would not do. Notwith-standing these theoretical principles there are no equal rights. There are some persons who get blessings of all kinds and some who get quite the reverse. There are the different, varied conditions of life. I can understand every subject in a kingdom or a republic being entitled to be free from the bondage of tyrannical rule. That is quite clear. Then, American independence having been declared the principle was copied in France where there was, as we know, the French revolution which resulted in the overthrow of the monarchy. There also arose another trouble in France. When I went to that country thirty or forty years ago I found scribbled on the walls where scribbling could take place "Liberty, Fraternity, and Equality". But nevertheless I saw there was no equality or fraternity. That was a great misconception. Men are born unequally, they have to live on unequal terms, and they have to die in unequal terms. But as regards oppression on the part of the rulers there must be some limitation, and therefore it is wisely ordained that people must have some freedom. If we remember those nations it is impossible for us to accept this doctrine proposed in the report of the Donough more Commission. They seem to have written without knowing or without reference to the actual conditions of life prevailing in this country. Wrong opinions and wrong principles have been thrust into our country and there is wild confusion the mind of the people. I am really sorry to find this trend of circumstances; and it may be that we shall presently have in Ceylon all those troubles which are implicating the whole of Europe. Rotten notion and revolutionary ideas prevailing in Europe and elsewhere are to be foisted on us because men who pose as leaders of political thought say that those notions and ideas are the best for this country. They say that these are safe principles; but they know they are the most unsafe principles. These men who pose as leaders are keen on insisting upon others to practise these principles. I do not think the Legislative Council consisting of the leading men in this country should accept those wrong principles and wrong opinions prevailing in other countries. I think, Sir, I have spoken enough, and as I told you, I want to have a quiet talk with my colleagues in this Council and those outside; and if these statements of mine are thought over we shall be able to resist the troubles that are likely to come to us in the future and destroy the pleasant relationships that have continued for a long, long time.

The Hon.Mr. D.S. SENANAYAKE:-Sir, it is my intention to confine my remarks to the resolutions before the House to-day. I would beg Honourable Members to forget some of the philosophy that has just been preached and to think more of the subject with which we are concerned. The question before us is of great importance. It would be well for us not to be influenced by any prejudice and to consider the question very carefully in the interests of all concerned. I can say that there is not a single recommendation put forward by the Donoughmore Commission that is received with greater

alarm than the recommendation for the extension of the franchise to those not domiciled in Ceylon. Judging from the speeches delivered here it is quit apparent that the position the Sinhalese have adopted has been greatly understood, and in consequence a great deal of mud has been thrown up them. I feel sorry that even responsible Members of Council should have tried to bring about ill-feeling between the different communities. But at the same time I do not blame them. I realize that most of them have been shocked by the Commissioners' recommendation for the abolition of communal representation. Those members who have spoken here and who did not desire differentiation have not been very consistent. If they are against differentiation why, I ask, should they be here as communal representative? We know, Sir that all other communities enjoy a privilege that is not enjoyed by the Sinhalese, and, that is, the right of the plural vote. It is as a result of differentiation in favour of these communities that communal members are here. If the latter are against that principle they should not have taken advantage of it and come here at all. I feel surprised that the high priest of non-differentiation spoke in the tone he did. I refer to the Third Muslim Member who said that there should not be differentiation between the Indians and the Ceylonese. When I was listening to him I really thought that he was convinced of what he was saying. But when I read through the Agenda Paper I found that he had given notice of a motion in these terms:

What Ceylon's First P.M.(1948) Said in 1928

"That in the opinion of this Council provision should be made for the adequate representation of the Muslim and other recognized minority communities in the reformed Council either by the reservation of elected seats or by some other arrangement such as will ensure the election of members of such communities"

He wants differentiation in favour of minorities, but at the same time he says that there should be no differentiation

Another Honourable member, the European Urban Member, said that Indians are British subjects and that, therefore, they should have equal rights in Ceylon. At the same time I remember the Honourable the Commercial Member saying that the argument put forward by those who against differentiation was not consistent, and I presume, therefore, that he thinks that those arguments should not be considered. When my honourable friend the European Urban Member says that in the case of the Indian immigrants being British subjects there should be no differentiation in regard to them, I would ask him to remember, When he speaks as an Englishman and as a representative of his community, the creed preached by Englishmen in some of the British Colonies. We know that in Kenya they have resorted to differentiation. There they say that the Indians, who are British subjects, should not have the vote or equal rights, because the interests of the natives must be safeguarded. But the

Englishmen here say that the Indians should have the vote because they are British subjects. Well, then what would happen to the interests of the natives here?

I must say that I am rather pleased to see the alliance between, the Honourable the second Indian Member and the Honourable the European Urban Member.

The Hon.Mr.V.S.de S.WICKRAMANAYAKE:-Extremes sometimes meet.

The Hon. Mr.D.S.SENANAYAKE:-I hope, Sir, that alliance will continue long and that they will remain in the same camp if not to scratch their faces at least to scratch their backs.

Unfortunately these alliances have been formed more against an unfortunate community like the Sinhalese. I say an unfortunate community because the Sinhalese have been misunderstood and even their generosity forgotten. I do not think that there is any other people in the world like the Sinhalese who have consented to penalize themselves in order to give privileges to others. We have all this time consented to allow the other communities to have the plural vote. I believe my friend the commercial Member has even three votes, one in the territorial electorate and two in the commercial electorate. They have all this differentiation and all these privileges, and now when we say that we want only people domiciled in this country to have the vote, they said we are asodid people and all others must combine against us. With regard to this differentiation itself I must say that it was not started by us at all. I say that we do not ask for any differentiation.

Before I come to the position we are taking I should like to point out that differentiation against Indians was first made by the imperial Government by refusing to the Indians admission to the Ceylon Civil Service. we did not acquiesce in it. It was done by Imperial Government - not at our request, nor for the benefit of the people in India. It was recognized that 50 percent of the officers could come from outside and they wanted to confine those posts to Englishmen. I do not say it is wrong; nor do I say it is right. I do not desire to express an opinion on the point, but I want to show that there was differentiation in favour of Englishmen made by the Imperial Government without our having a part in it. I think it was in the interest of the Englishmen. Even if we say that we want differentiation for the benefit of the people of the country according to the same method adopted in the interests of Englishmen, I say we are justified. Now let us see, for instance, what the Indian Government them selves did. The Indian Government wanted differentiation; they refused to allow persons to come here unless there was special legislation granting protection to the Indian cooly. They even went to the extent of sending an Indian agent here. They did not consider that Ceylon was part of the British Empire and that the Indians would be as safe in Ceylon as elsewhere in the Empire. The Indian Government did not want to dissociate themselves from their people who came out here. They wanted to protect them as Indians.

(To be continued.....)

THE JAFFNA HERITAGE - LIFE IN THE VILLAGE

The organisation of society in ancient Jaffna was feudal, hence there was no unemployment. Occupational groups were usually called caste groups. Life was one of co-operative living. The general atmosphere was one of harmony and if there were heated disputes, they were not acrimonious and settled amicably by the village headman.

In towns and villages the castes more or less lived in separate quarters, and followed their own particular customs. Although there was social exclusiveness in the matter of food and marriage among the people, yet they all co-operated in all village institutions and in matters of common interest.

During the sixteenth century there were more than forty castes in Jaffna. They were: Agambadiyas, Barbers, Blachsmiths, Brahmans, Careas, Carpenters, Chandas, Chetties, Chevias, Coppersmiths, Dyers, Goldsmiths, Kaikolars, kaceyars, Koviya, Madapallis, Malaiakathars, Maravars, Mukuvars, Muslims, nalawas, Ottars, Panars, Pallas, Paramparas, Paradesees, Paravas, Paraias, Potters, Shoe-makers, Sempadavars, Thanakkaras, Thavasis, Thurumbas, Thimilars, Vanniya, Vellalas, Washers and Weavers. Today many of these castes have lost their identity in the present strata of Tamil society. The process of integration among the various castes is a continuing process, and we do not see many castes today. These castes may not be there in another century.

VILLAGE LIFE

The majority of the people lived in the villages. Each village had its temples, its physician, its astrologer and the temple priest. The landowners were the most influential class. There was a class of landless labourers who lived in huts built in lands belonging to the landowner provided through his generosity. All daily labour was paid for in grain. The smiths and the carpenters supplied the peasant with implements for which they received grain in return. The barber and the washerman collected their dues during harvest times. The physicians administered medicines free of charge; he received grains, fruits and vegetables from those who could afford to spare. The astrologer advised the peasant on the times auspicious for sowing and harvesting. The village usually functioned as a self-contained unit.

Whenever there was a wedding or funeral, everyone gave a helping hand. As there was no waste, expenditure on these occasions were very minimal. The villagers had simple rites and ceremonies on all such occasions. They cremated their dead, but the poorer classes sometimes buried their deceased. Burial in a sitting posture called *Samadhi* in a special place was reserved for sages, and a structure was often raised over it.

THE VELLALARS AND AGRICULTURE

The Vellalars were the landowners who were engaged in farming. There were two groups among them, the *uluthuvithunpor* who

ploughed their fields themselves and the *uluthunpor* who ploughed their fields themselves. They enjoyed many privileges and during the days of the Jaffna kings, they were employed as commanders and officers of the state. The kings held the Vellalars in high esteem that princes got their brides from Vellalar families. The Tamil work *Pattinapalai* of the Sangam Age says of the six great virtues of the Vellalars: he abstains from killing, he never steals, he promotes the propagation of religion, he is hospitable, he is just and he is honest.

Rev. Phillip Baldeus, the protestant missionary who arrived in Jaffna in 1658 gives the following account of the Vellalars of his day.

"It is time to say something of the inhabitants of the Jaffnapatnam. The Bellales wear a kind of garment from above the navel, turning betwixt the legs like a pair of drawers. They also make use of the *seripous* (or soles) tied to the bottom of the feet with leather straps, the upper part of the feet being bare to prevent their sweating. Upon the bally they have a kind of bag called *maddi* being part of their garment rolled together, wherein they keep their betel and areek (areca nut) and an ola leaf to make use of upon occasion."

"They live upon husbandry and are rich in cattle, such as cows, oxen for the plow (plough), sheep, goats and bufflers (Buffaloes). Their habitations are both convenient and neat with pleasant gardens well planted with betel and furnished with excellent springs."

THE WELLSWEEP

In Jaffna water for domestic use as well as for agriculture is drawn from wells dug into the ground. It is about 15-20 feet in depth or much deeper for wells which supply water for farming. Water is drawn from these wells using a well sweep which consist of a long lever called *thula* made of a palmyrah tree fitted at its fulcrum with a cross-bar supported by four posts, the *aadukal*.

In 1859 Sir Emerson Tennent described the method used by the Jaffna villager to water his fields that he likens it to the Egyptian Sakkias. The exception was that in Jaffna three persons were used to raise water from the wells using buckets woven out of palm leaves. Two persons walk back and forth along the lever while the other directed the bucket in ascent and the water was then guided along a succession of conducting channels. The path of water along the channel was then controlled by moving a clod of earth to block the water and guide it along the required route. A fourth person is thus needed to direct the water to the plants.

The entire economy of the land depended on the agriculture organised by the Vallalars. He was the producer of wealth, and in an agricultural society of the old order he was the pivot of social life. All activities in civil life were the outcome of his encouragement and interest.

SIVA THIAGARAJAH

M R LAWS SOLICITORS

Incorporating Ranjit & Co.

180 Mitcham Road, Tooting, London SW17 9NJ

WE CARRY OUT

ALL TYPES OF

LEGAL WORK

Tel : 020 8767 9717 / 020 8672 3447 Fax : 020 876 9684 DX : 58860 Tooting South

Email : mrlaws_solicitors@yahoo.com

This firm does not accept service via email. This firm is regulated by the Law Society

பத்திரிகையாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், பல்துறை அறிஞர்கள், சமூகத் தொண்டர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சுயேட்சைக் குழுவின் படைப்பு

வெளியீட்டாளர்:

Tamil Information Centre (TIC), THULASI, Bridge End Close, Kingston Upon Thames KT2 6PZ

Tel: 0208 546 1560 Email: info.tic@sangu.org